

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 82

48 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir panešimai

2005 m. balandžio 2 d.

Pranešimo Nr.

Turinys

Puslapis

I Informacija

Teisingumo Teismas

TEISINGUMO TEISMAS

2005/C 82/01	2005 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimas (pirmoji kolegija), Byloje C-422/02 P Europos Chemi-Con (Deutschland) GmbH prieš Europos Sąjungos Tarybą ir Europos Bendrijų Komisiją (Apeliacinis skundas — Antidempingo priemonės — Reglamentas uždantis antidempingo procedūras — Galiojimas atgal — Vienodas požiūris — Nediskriminacija — Tam tikrų didelių aliuminio elektrolitinių kondensatorių importas iš Japonijos)	1
2005/C 82/02	2005 m. vasario 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas (didžioji kolegija), Byloje C-12/03 P Europos Bendrijų Komisija prieš Tetra Laval BV („Apeliacinis skundas — Konkurencija — Reglamentas (EEB) Nr. 4064/89 — Sprendimas, kuriuo „konglomeratinio“ tipo koncentracija pripažįstama nesuderinama su bendrąja rinka — Sverto efektas — Teisminės kontrolės apimtis — Dalykai, į kuriuos būtina atsižvelgti — Elgesio išipareigojimai“)	1
2005/C 82/03	2005 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimas (antroji kolegija), Byloje C-15/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Austrijos Respubliką (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 75/439/EEB — Naudotų alyvų šalinimas — Teikiama pirmenybė naudotų alyvų perdirbimui jas regeneruojant)	2
2005/C 82/04	2005 m. sausio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimas (antroji kolegija), Byloje C-84/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Ispanijos Respubliką (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Direktyvos 93/36/EEB ir 93/37/EEB — Viešieji pirkimai — Konkursas viešojo prekių pirkimo ir darbų sutartims sudaryti — Taikymo sritis — Perkančiosios organizacijos sąvoka — Tarpinstituciniai bendradarbiavimo susitarimai — Sutarties sąvoka — Derybų būdo taikymas direktyvoje nenustatytais atvejais)	2
2005/C 82/05	2005 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimas (antroji kolegija), Byloje C-92/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Portugalijos Respubliką (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 75/439/EEB — Naudotų alyvų šalinimas — Prioritetas perdirbimui regeneruojant)	3

2005/C 82/06	2005 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimas (antroji kolegija), Byloje C-188/03 (dėl Arbeitsgericht Berlin prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Irmtraud Junk prieš Wolfgang Kühnel (Direktyva 98/59/EB — Kolektyvinis atleidimas iš darbo — Konsultacijos su darbuotojų atstovais — Kompetentingos valstybinės institucijos informavimas — Sąvoka „atleidimas iš darbo“ — Atleidimo iš darbo momentas)	3
2005/C 82/07	2005 m. vasario 1 d. Teisingumo Teismo sprendimas (didžioji kolegija), Byloje C-203/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Austrijos Respubliką (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — EB sutarties 249 ir 307 straipsniai — Direktyvos 76/207/EEB 2 ir 3 straipsniai — Vienodas požiūris į vyrus ir moteris — Draudimas įdarbinti moteris darbams požeminės kalnakasybos pramonėje ir darbams esant aukštam slėgiui bei povandeniniams darbams)	4
2005/C 82/08	2004 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas (ketvirtoji kolegija), Byloje C-358/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Austrijos Respubliką (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Darbuotojų apsauga — Darbuotojų sauga ir sveikata — Krovinių krovimas rankomis, kai gresia pavojus darbuotojams)	4
2005/C 82/09	2005 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimas (šeštoji kolegija), Byloje C-59/04 Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 2001/29/EB — Autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimas — Neperkėlimas į nacionalinę teisę per nustatytą terminą)	5
2005/C 82/10	2005 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimas (ketvirtoji kolegija), Byloje C-125/04 (dėl Commission de Litiges Voyages prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Guy Denuit, Betty Cordenier prieš Transorient - Mosaique Voyages et Culture SA (Prejudiciniai klausimai — Kreipimasis į Teisingumo Teismą — Nacionalinis teismas EB sutarties 234 straipsnio prasme — Arbitražas)	5
2005/C 82/11	Byla C-1/05 SA Įmonės Intek Company 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai dėl leidimo taikyti apribojimus	5
2005/C 82/12	Byla C-2/05 SA Įmonės Names b.v. 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai dėl leidimo taikyti apribojimus	6
2005/C 82/13	Byla C-3/05 SA Kazachstano Respublikos Statistikos tarnybos 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai dėl leidimo taikyti apribojimus	6
2005/C 82/14	Byla C-2/05 Arbeidshof te Brussel 2004 m. gruodžio 23 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Rijksdienst voor Sociale Zekerheid prieš N.V. Herbosch-Kiere	6
2005/C 82/15	Bylos C-7/05 C-8/05 C-9/05 Bundesgerichtshof (Vokietija) 2004 m. spalio 11 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH prieš mirusio Dieter Deppe įpėdinius: 1) Ulrich Deppe, 2) Hanne-Rose Deppe, 3) Thomas Deppe, 4) Matthias Deppe, 5) Christine Urban, merg. pavardė Deppe (C-7/05), prieš Siegfried Hennings (C-8/05) bei prieš Hartmut Lübke (C-9/05)	7
2005/C 82/16	Byla C-11/05 Gerechtshof te Amsterdam (Nyderlandai) 2004 m. gruodžio 28 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Friesland Coberco Dairy Foods B.V. h.o.d.n. Friesland Supply Point Ede prieš Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen	8

2005/C 82/17	Byla C-14/05 Gerechtshof te Amsterdam (Nyderlandai) 2004 m. gruodžio 28 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Anagram International Inc. prieš Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam	8
2005/C 82/18	Byla C-15/05 Gerechtshof te Amsterdam (Nyderlandų Karalystė) 2004 m. gruodžio 28 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Kawasaki Motors Europe N.V. prieš Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam	9
2005/C 82/19	Byla C-22/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 25 d. pareikštas ieškinys Belgijos Karalystei	9
2005/C 82/20	Byla C-23/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 25 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei	9
2005/C 82/21	Byla C-26/05 Landesgericht Korneuburg (Austrija) 2005 m. sausio 13 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Plato Plastik Robert Frank GmbH prieš CAROPACK Handels GmbH	10
2005/C 82/22	Byla C-27/05 Finanzgericht Hamburg (Vokietija) 2005 m. sausio 5 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Elfering Export GmbH prieš Hauptzollamt Hamburg-Jonas	10
2005/C 82/23	Byla C-29/05 P Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui) 2005 m. sausio 28 d. (faksu – 2005 m. sausio 25 d.) pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) 2004 m. lapkričio 10 d. sprendimo byloje T-164/02 Kaul GmbH prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (kita proceso VRDT apeliacinėje taryboje šalis: Bayer AG)	11
2005/C 82/24	Byla C-30/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei	11
2005/C 82/25	Byla C-31/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Prancūzijos Respublikai	12
2005/C 82/26	Byla C-32/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei	12
2005/C 82/27	Byla C-33/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Belgijos Karalystei	13
2005/C 82/28	Byla C-37/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Jungtinei Karalystei	13
2005/C 82/29	Byla C-38/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 1 d. pareikštas ieškinys Airijos Respublikai	14
2005/C 82/30	Byla C-43/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 3 d. pareikštas ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai	14
2005/C 82/31	Byla C-44/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 3 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai	15
2005/C 82/32	Byla C-47/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 7 d. pareikštas ieškinys Ispanijos Karalystei	15

2005/C 82/33	Byla C-48/05 Landgericht Nürnberg-Fürth (Vokietija) 2005 m. sausio 28 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Adam Opel AG prieš Autec AG, palaikomą atsakovo pusėje į bylą įstojusios šalies Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e.V.	15
2005/C 82/34	Byla C-49/05 P Ferriere Nord SpA 2005 m. vasario 7 d. (faksu – 2005 m. vasario 2 d.) pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji išplėstinė kolegija) 2004 m. lapkričio 18 d. sprendimo byloje T-176/01 Ferriere Nord SpA, palaikoma Italijos Respublikos, prieš Europos Bendrijų Komisiją	16
2005/C 82/35	Byla C-51/05 P Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. (faksu – 2005 m. vasario 7 d.) pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antrosios kolegijos) 2004 m. lapkričio 23 d. priimto sprendimo byloje T-166/98 Cantina sociale di Dolianova ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją	17
2005/C 82/36	Byla C-53/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys Portugalijos Respublikai	17
2005/C 82/37	Byla C-55/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys Suomijos Respublikai	18
2005/C 82/38	Byla C-57/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys Prancūzijos Respublikai	18
2005/C 82/39	Byla C-59/05 Bundesgerichtshof (Vokietija) 2004 m. gruodžio 2 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Siemens AG prieš VIPA Gesellschaft für Visuaalisierung und Prozeßautomatisierung mbH	19
2005/C 82/40	Byla C-61/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 10 d. pareikštas ieškinys Portugalijos Respublikai	19
2005/C 82/41	Byla C-62/05 P Nordspedizionieri di Danielis Livio & C., likviduojamos įmonės, 2005 m. vasario 11 d. apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (penktoji kolegija) 2004 m. gruodžio 14 d. sprendimo byloje T-332/02 Nordspedizionieri ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją	20
2005/C 82/42	Byla C-63/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 3 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai	21
2005/C 82/43	Byla C-65/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 10 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai	21
2005/C 82/44	Byla C-67/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 11 d. pareikštas ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai	22
2005/C 82/45	Byla C-68/05 P Koninklijke Coöperatie Cosun UA (Olandija) 2005 m. vasario 11 d. pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos (penktoji kolegija) teismo 2004 m. gruodžio 7 d. sprendimo byloje T-240/02 Koninklijke Coöperatie Cosun UA prieš Europos Bendrijų Komisiją	22
2005/C 82/46	Byla C-70/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 14 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei	23
2005/C 82/47	Byla C-71/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 14 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei	23

2005/C 82/48	Byla C-73/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 15 d. pareikštas ieškinys Prancūzijos Respublikai	24
2005/C 82/49	Byla C-74/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 15 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei	24
2005/C 82/50	Byla C-77/05 Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės 2005 m. vasario 17 d. pareikštas ieškinys Europos Sąjungos Tarybai	25
2005/C 82/51	Byla C-83/05 Amtsgericht Freiburg (Vokietija) 2005 m. sausio 14 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl baudos paskyrimo Bernd Voigt prieš Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten	25
2005/C 82/52	Byla C-90/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei	26
2005/C 82/53	Byla C-92/05 Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 21 d. pareikštas ieškinys Prancūzijos Respublikai	26
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS		
2005/C 82/54	2005 m. sausio 26 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-193/02 Laurent Piau prieš Europos Bendrijų Komisiją (Tarptautinės futbolo federacijos (FIFA) taisyklės, reglamentuojančios žaidėjų agentų veiklą — Įmonių asociacijos sprendimas — EB sutarties 49, 81 ir 82 straipsniai — Skundas — Bendrijos intereso nebuvimas — Atmetimas)	28
2005/C 82/55	2005 m. sausio 26 d. Pirmosios Instancijos Teismo sprendimas, Byloje T-267/03 Anna Maria Roccato prieš Europos Bendrijų Komisiją (Pareigūnai — Vidaus konkursas — Leidimo laikyti testą žodžiu nesuteikimas — Atrankos komisijos diskrecija — Teisminės kontrolės reikšmė)	28
2005/C 82/56	Byla T-489/04 U.S. Steel Košice s.r.o. 2004 m. gruodžio 20 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	29
2005/C 82/57	Byla T-491/04 Merant GmbH 2004 m. gruodžio 21 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui)	29
2005/C 82/58	Byla T-492/04 Jungbunzlauer AG ir trijų kitų ieškovų 2004 m. gruodžio 23 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	30
2005/C 82/59	Byla T-500/04 Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. gruodžio 24 d. pareikštas ieškinys IIC Informations-Industrie Consulting GmbH	31
2005/C 82/60	Byla T-5/05 V. I. C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e. V. (Vokietija) 2005 m. sausio 10 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	32
2005/C 82/61	Byla T-6/05 DEF-TEC Defence Technology GmbH 2005 m. sausio 12 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui) (VRDT)	32
2005/C 82/62	Byla T-16/05 Viasat Broadcasting UK Ltd 2005 m. sausio 20 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	33
2005/C 82/63	Byla T-17/05 France Télécom 2005 m. sausio 10 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	34

2005/C 82/64	Byla T-19/05 Boliden AB, Outokumpu Copper Fabrication AB ir Outokumpu Copper BCZ S. A. 2005 m. sausio 20 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	34
2005/C 82/65	Byla T-20/05 Outokumpu OYJ ir Outokumpu Copper Products OY 2005 m. sausio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	35
2005/C 82/66	Byla T-21/05 Halcor Metal Works S.A. 2005 m. sausio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	36
2005/C 82/67	Byla T-22/05 Antonello Violetti ir kt. 2005 m. sausio 11 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	37
2005/C 82/68	Byla T-23/05 Eric Gippini Fournier 2005 m. sausio 10 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	37
2005/C 82/69	Byla T-24/05 Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation ir Trans - Continental Leaf Tobacco Corporation 2005 m. sausio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	38
2005/C 82/70	Byla T-25/05 KM Europa Metal AG, Tréfinmétaux S.A. ir Europa Metalli S.p.A 2005 m. sausio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	39
2005/C 82/71	Byla T-27/05 Carmela Lo Giudice 2005 m. sausio 14 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	40
2005/C 82/72	Byla T-28/05 Ekabe International SCA 2005 m. sausio 17 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai	40
2005/C 82/73	Byla T-29/05 DELTAFINA Spa 2005 m. sausio 20 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	41
2005/C 82/74	Byla T-33/05 Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. 2005 m. sausio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	42
2005/C 82/75	Byla T-37/05 Word Wide Tobacco España, S.A. 2005 m. sausio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	42
2005/C 82/76	Byla T-38/05 Agroexpansión, S.A. 2005 m. sausio 22 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	43
2005/C 82/77	Byla T-53/05 Calavo Growers of California 2005 m. sausio 24 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)	43
2005/C 82/78	Byla T-87/05 EDP-Energias de Portugal S.A. 2005 m. vasario 25 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	44
2005/C 82/79	Bylos T-131/03 išbraukimas iš registro	45

II *Parengiamieji aktai*

.

III *Pranešimai*

2005/C 82/80

Paskutinis Teisingumo Teismo *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje* skelbiamas leidinys

OL C 69, 2005 3 19 46

I

(Informacija)

TEISINGUMO TEISMAS

TEISINGUMO TEISMAS

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(pirmoji kolegija)

2005 m. sausio 27 d.

Byloje C-422/02 P *Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH* prieš Europos Sąjungos Tarybą ir Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Antidempingo priemonės — Reglamentas uždarantis antidempingo procedūras — Galiojimas atgal — Vienodas požiūris — Nediskriminacija — Tam tikrų didelių aliuminio elektrolitinių kondensatorių importas iš Japonijos)

(2005/C 82/01)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje C-422/02 P *Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH*, įsteigta Nuremberg (Vokietija) atstovaujama advokatų K. Adamantopoulos, J. Branton ir J. Gutiérrez Gisbert, dalyvaujant kitoms proceso šalims: Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujama S. Marquardt, padedamo G. Berrisch, ir Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujama T. Scharf ir S. Meany, dėl 2002 m. lapkričio 21 d. pateikto apeliacinio skundo pagal Teisingumo Teismo statuto 49 straipsnį, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Rosas (pranešėjas) ir S. von Bahr; generalinis advokatas F. G. Jacobs, sekretorius R. Grass, 2005 m. sausio 27 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti apeliacinį skundą.
- 2) *Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH* padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 3) Europos Bendrijų Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 25, 2003 1 25.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(didžioji kolegija)

2005 m. vasario 15 d.

Byloje C-12/03 P Europos Bendrijų Komisija prieš *Tetra Laval BV* ⁽¹⁾

(„Apeliacinis skundas — Konkurencija — Reglamentas (EEB) Nr. 4064/89 — Sprendimas, kuriuo „konglomeratinio“ tipo koncentracija pripažįstama nesuderinama su bendrąja rinka — Sverto efektas — Teisminės kontrolės apimtis — Dalykai, į kuriuos būtina atsižvelgti — Elgesio įsipareigojimai“)

(2005/C 82/02)

(Proceso kalba: anglų)

Byloje C-12/03 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama M. Petite, A. Whelan ir P. Hellström, dalyvaujant kitai proceso šaliai *Tetra Laval BV*, įsteigtai Amsterdame (Nyderlandai), atstovaujama advokatų A. Vandecasteele, D. Waelbroek, M. Johnsson, A. Weitbrecht ir S. Völcker, dėl 2003 m. sausio 8 d. pateikto apeliacinio skundo pagal EB Teisingumo Teismo statuto 49 straipsnį, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija), kurį sudaro Teisingumo Teismo pirmininko pareigas einantis pirmosios kolegijos pirmininkas P. Jann, kolegijos pirmininkai C. W. A. Timmermans, ir A. Rosas (pranešėjas), teisėjai C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr ir J. N. Cunha Rodrigues; generalinis advokatas — A. Tizzano, sekretorė — vyriausioji administratorė L. Hewlett, 2005 m. vasario 15 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti skundą.
- 2) Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 70, 2003 3 22.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(antroji kolegija)

2005 m. sausio 27 d.

Byloje C-15/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Austrijos Respubliką ⁽¹⁾*(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 75/439/EEB — Naudotų alyvų šalinimas — Teikiama pirmenybė naudotų alyvų perdirbimui jas regeneruojant)*

(2005/C 82/03)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje C-15/03 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama J. Grunwald ir M. Konstantinidis, prieš Austrijos Respubliką, atstovaujamą E. Riedl, M. Hauer ir E. Wolfslehner, palaikomą Suomijos Respublikos, atstovaujamos T. Pynnä, ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos K. Manji, padedamo M. Demetriou, dėl pagal EB sutarties 226 straipsnį 2003 m. sausio 14 d. pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Silva de Lapuerta (pranešėja), C. Gulmann, G. Arestis ir J. Klučka; generalinis advokatas A. Tizzano, sekretorė: administratorė K. Sztranc, 2005 m. sausio 27 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Nepriimdama būtinų priemonių, kad būtų teikiama pirmenybė naudotų alyvų regeneravimui, kai leidžia techninės, ekonominės ir organizacinės sąlygos, Austrijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyvos 75/439/EEB dėl naudotų alyvų šalinimo, iš dalies pakeistos 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 87/101/EEB, 3 straipsnio 1 dalį.
- 2) Priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.
- 3) Suomijos Respublika ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 55, 2003 3 8.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(antroji kolegija)

2005 m. sausio 13 d.

Byloje C-84/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Ispanijos Respubliką ⁽¹⁾*(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyvos 93/36/EEB ir 93/37/EEB — Viešieji pirkimai — Konkursas viešojo prekių pirkimo ir darbų sutartims sudaryti — Taikymo sritis — Perkančiosios organizacijos sąvoka — Tarpinstituciniai bendradarbiavimo susitarimai — Sutarties sąvoka — Derybų būdo taikymas direktyvoje nenustatytais atvejais)*

(2005/C 82/04)

(Proceso kalba: ispanų)

Byloje C-84/03 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama K. Wiedner ir G. Valero Jordana, prieš Ispanijos Karalystę, atstovaujamą S. Ortiz Vaamonde, dėl 2003 m. vasario 26 d. pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal EB sutarties 226 straipsnį, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Schintgen, J. Makarczyk (pranešėjas), G. Arestis ir J. Klučka; generalinė advokatė J. Kokott, sekretorius R. Grass, 2005 m. sausio 13 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1. Tinkamai į savo nacionalinę teisę neperkeldama 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvos 93/36/EEB dėl viešojo prekių pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ir 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvos 93/37/EEB dėl viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ir, ypač,
- netaikydama 2000 m. birželio 16 d. Ley de Contratos de las Administraciones Publicas (įstatymas dėl viešosios valdžios institucijų sudarytų sutarčių), kurio kodifikuota redakcija patvirtinta 2000 m. birželio 16 d. Real Decreto Legislativo 2/2000, konkrečiai šio įstatymo 1 straipsnio 3 dalies, privatinės teisės subjektams, tenkinantiems abiejų minėtų direktyvų 1 straipsnio b punkto antros pastraipos pirmoje, antroje ir trečioje įtraukose nustatytas sąlygas,

— visiškai netaikydama šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies c punkto tarp viešosios valdžios institucijų ir kitų viešųjų subjektų sudarytiems bendradarbiavimo susitarimams, taip pat susitarimams, kurie yra viešosios sutartys šių direktyvų prasme, ir

— pagal šio įstatymo 141 straipsnio a punktą ir 182 straipsnio a ir g punktus leisdamas sudaryti sutartis derybų būdu dviem atvejais, nenustatytais minėtose direktyvose,

Ispanijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šias direktyvas.

2. Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 101, 2003 4 26.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(antroji kolegija)

2005 m. sausio 27 d.

Byloje C-92/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Portugalijos Respubliką (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 75/439/EEB — Naudotų alyvų šalinimas — Prioritetas perdirbimui regeneruojant)

(2005/C 82/05)

(Proceso kalba: portugalų)

Byloje C-92/03 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama A. Caeiros ir M. Konstantinidis, prieš Portugalijos Respubliką, atstovaujamą L. Fernandes ir M. Lois, palaikomą Suomijos Respublikos, atstovaujamos A. Guimaraes-Purokoski, dėl 2003 m. vasario 28 d. pareikšto ieškinio pagal EB sutarties 226 straipsnį dėl valstybės įsipareigojimų neįvykdymo, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans ir teisėjai R. Silva de Lapuerta (pranešėja), C. Gulmann, R. Schintgen ir J. Klučka; generalinis advokatas A. Tizzano, sekretorius R. Grass, 2005 m. sausio 27 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Nepriimdama būtinų priemonių, kuriomis siekiama suteikti prioritetą naudotų alyvų perdirbimui jas regeneruojant, kai tai leidžia techninės, ekonominės ir organizacinės sąlygos, Portugalijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyvos 75/439/EEB dėl naudotų alyvų šalinimo, su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 87/101/EEB, 3 straipsnio 1 dalį.

2) Priteisti iš Portugalijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

3) Suomijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 112, 2003 5 10.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(antroji kolegija)

2005 m. sausio 27 d.

Byloje C-188/03 (dėl Arbeitsgericht Berlin prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Irmtraud Junk prieš Wolfgang Kühnel (¹)

(Direktyva 98/59/EB — Kolektyvinis atleidimas iš darbo — Konsultacijos su darbuotojų atstovais — Kompetentingos valstybinės institucijos informavimas — Sąvoka „atleidimas iš darbo“ — Atleidimo iš darbo momentas)

(2005/C 82/06)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje C-188/03 dėl Arbeitsgericht Berlin (Vokietija) 2003 m. balandžio 30 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. gegužės 7 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje Irmtraud Junk prieš Wolfgang Kühnel, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (pranešėjas), P. Kūris ir G. Krestis, generalinis advokatas A. Tizzano, sekretorė: vyriausioji administratorė M.-F. Contet, 2005 m. sausio 27 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvos 98/59/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su kolektyviniu atleidimu iš darbo, suderinimo 2–4 straipsniai turi būti aiškinami ta prasme, kad įvykį, sąlygojantį atleidimą iš darbo sudaro darbdavio išreikšta valia nutraukti darbo sutartį.

2) Darbdavys turi teisę vykdyti kolektyvinius atleidimus iš darbo po to, kai pasibaigia konsultavimo procedūra, kuri numatyta Direktyvos 98/59/EB 2 straipsnyje ir pranešimo procedūra, numatyta tos pačios direktyvos 3 ir 4 straipsniuose.

(¹) OL C 213, 2003 9 6.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(didžioji kolegija)

2005 m. vasario 1 d.

Byloje C-203/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Austrijos Respubliką ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — EB sutarties 249 ir 307 straipsniai — Direktyvos 76/207/EEB 2 ir 3 straipsniai — Vienodas požiūris į vyrus ir moteris — Draudimas įdarbinti moteris darbams požeminės kalnakasybos pramonėje ir darbams esant aukštam slėgiui bei povandeniniams darbams)

(2005/C 82/07)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje C-203/03 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama N. Yerrell ir H. Kreppel, prieš Austrijos Respubliką, atstovaujamą H. Dossi ir E. Riedl, dėl 2003 m. gegužės 12 d. pagal EB sutarties 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija), kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans ir A. Rosas, teisėjai J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric (pranešėja), J. Malenovský, J. Klučka, U. Lohmus ir E. Levits; generalinis advokatas F. G. Jacobs, sekretorius R. Grass, 2005 m. vasario 1 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Palikdama 1973 m. liepos 25 d. Druckluft- und Taucherarbeiten-Verordnung (įsakymo dėl darbo esant aukštam atmosferos slėgiui ir povandeninių darbų) 8 ir 31 straipsniuose bendro pobūdžio draudimą įdarbinti moteris atlikti darbus esant aukštam atmosferos slėgiui ir povandeninius darbus, ir pastarųjų atžvilgiu numatydama ribotą skaičių išimčių, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1976 m. vasario 9 d. Tarybos direktyvos 76/207/EEB dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principo taikymo įsidarbinimo, profesinio mokymo, pareigų paaugstinimo ir darbo sąlygų atžvilgiu 2 ir 3 straipsnius.

2) Likusią ieškinio dalį atmesti.

3) Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 158, 2003 7 5.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(ketvirtoji kolegija)

2004 m. gruodžio 16 d.

Byloje C-358/03 Europos Bendrijų Komisija prieš Austrijos Respubliką ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Darbuotojų apsauga — Darbuotojų sauga ir sveikata — Krovinių krovimas rankomis, kai gresia pavojus darbuotojams)

(2005/C 82/08)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje C-358/03 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Martin ir H. Kreppel, prieš Austrijos Respubliką, atstovaujamą E. Riedl, dėl pagal EB sutarties 226 straipsnį 2003 m. rugpjūčio 19 d. pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts ir teisėjai N. Colneric (pranešėja) ir J. N. Cunha Rodrigues; generalinis advokatas A. Tizzano, sekretorius R. Grass, 2004 m. gruodžio 16 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Nepriimdama 1990 m. gegužės 29 d. Tarybos direktyvą 90/269/EEB dėl būtiniausių sveikatos ir saugos reikalavimų, taikomų krovinių krovimui rankomis, pirmiausia, kai gresia pavojus, jog darbuotojai gali susižeisti nugarą (ketvirtoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų Karintijos žemėje, Austrijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą.

2) Atmesti kitą ieškinio dalį.

3) Europos Bendrijų Komisija ir Austrijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 264, 2003 11 1.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(šeštoji kolegija)

2005 m. sausio 27 d.

Byloje C-59/04 Europos Bendrijų Komisija prieš
Prancūzijos Respubliką ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva
2001/29/EB — Autorių teisių ir gretutinių teisių informa-
cinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimas — Neper-
kėlimas į nacionalinę teisę per nustatytą terminą)

(2005/C 82/09)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje C-59/04 Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama K. Banks, prieš Prancūzijos Respubliką, atstovaujamą G. de Bergues ir A. Bodard-Hermant, dėl 2004 m. vasario 11 d. pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal EB sutarties 226 straipsnį, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Borg Barthet ir teisėjai J.-P. Puissochet ir J. Malenovský (pranešėjas); generalinis advokatas A. Tizzano, sekretorius R. Grass, 2005 m. sausio 27 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1. Nepriimdama 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 5 straipsnio 1 dalį ir 6 bei 7 straipsnius įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą.

2. Dėl papildomų reikalavimų ieškiny atmetamas.

3. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 71, 2004 3 20.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(ketvirtoji kolegija)

2005 m. sausio 27 d.

Byloje C-125/04 (dėl Commission de Litiges Voyages
prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Guy Denuit, Betty
Cordenier prieš Transorient - Mosaique Voyages et Culture
SA ⁽¹⁾

(Prejudiciniai klausimai — Kreipimasis į Teisingumo Teismą
— Nacionalinis teismas EB sutarties 234 straipsnio prasme
— Arbitražas)

(2005/C 82/10)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje C-125/04 dėl collège d'arbitrage de la Commission de Litiges Voyages (Belgija) 2003 m. gruodžio 4 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. kovo 8 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje Guy Denuit, Betty Cordenier prieš Transorient - Mosaique Voyages et Culture SA, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai N. Colneric ir J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas); generalinis advokatas A. Tizzano, sekretorius R. Grass, 2005 m. sausio 27 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Teisingumo Teismas nekompetentingas spręsti dėl collège d'arbitrage de la Commission de Litiges Voyages pateiktų klausimų.

⁽¹⁾ OL C 156, 2004 6 12.

Įmonės Intek Company 2005 m. sausio 28 d. pareikštas
ieškiny Europos Bendrijų Komisijai dėl leidimo taikyti
apribojimus

(Byla C-1/05 SA)

(2005/C 82/11)

2005 m. sausio 28 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas įmonės Intek Company, atstovaujamos advokato R. Nathan, ieškiny Europos Bendrijų Komisijai dėl leidimo taikyti apribojimus.

— Ieškovė Teisingumo Teismo prašo panaikinti Komisijos imunitetą tam, kad būtų taikomi apribojimai Komisijos valdomoms skolininkės, šiuo atveju – *CESD - Communautaire a.s.b.l.*, lėšoms, kadangi nei teisinės nei faktinės priežastys neprieštarauja tam, kad Komisija, kaip trečioji šalis, valdanti lėšas, kurioms prašoma taikyti apribojimus, teisėtai atsisakytų šių lėšų asmens, prašančio taikyti apribojimus (kreditoriaus) naudai.

— Ieškovė prašo priteisti iš atsakovės visas bylinėjimosi išlaidas.

Įmonės Names b.v. 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai dėl leidimo taikyti apribojimus

(Byla C-2/05 SA)

(2005/C 82/12)

2005 m. sausio 28 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas įmonės *Names b.v.*, atstovaujamos advokato R. Nathan, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai dėl leidimo taikyti apribojimus.

— Ieškovė Teisingumo Teismo prašo panaikinti Komisijos imunitetą tam, kad būtų taikomi apribojimai Komisijos valdomoms skolininkės, šiuo atveju – *CESD - Communautaire a.s.b.l.*, lėšoms, kadangi nei teisinės nei faktinės priežastys neprieštarauja tam, kad Komisija, kaip trečioji šalis, valdanti lėšas, kurioms prašoma taikyti apribojimus, teisėtai atsisakytų šių lėšų asmens, prašančio taikyti apribojimus (kreditoriaus) naudai.

— Ieškovė prašo priteisti iš atsakovės visas bylinėjimosi išlaidas.

Kazachstano Respublikos Statistikos tarnybos 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai dėl leidimo taikyti apribojimus

(Byla C-3/05 SA)

(2005/C 82/13)

2005 m. sausio 28 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Kazachstano Respublikos Statistikos tarnybos, atstovaujamos advokato R. Nathan, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai dėl leidimo taikyti apribojimus.

— Ieškovė Teisingumo Teismo prašo panaikinti Komisijos imunitetą tam, kad būtų taikomi apribojimai Komisijos valdomoms skolininkės, šiuo atveju – *CESD - Communautaire a.s.b.l.*, lėšoms, kadangi nei teisinės nei faktinės priežastys neprieštarauja tam, kad Komisija, kaip trečioji šalis, valdanti lėšas, kurioms prašoma taikyti apribojimus, teisėtai atsisakytų šių lėšų asmens, prašančio taikyti apribojimus (kreditoriaus) naudai.

— Ieškovė prašo priteisti iš atsakovės visas bylinėjimosi išlaidas.

Arbeidshof te Brussel 2004 m. gruodžio 23 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Rijkdsdienst voor Sociale Zekerheid prieš N.V. Herbosch-Kiere

(Byla C-2/05)

(2005/C 82/14)

(Proceso kalba: olandų)

Arbeidshof te Brussel 2004 m. gruodžio 23 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. sausio 5 d., kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, priimti prejudicinį sprendimą byloje *Rijkdsdienst voor Sociale Zekerheid* prieš *N.V. Herbosch-Kiere*.

Arbeidshof te Brussel prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

Ar valstybės, į kurią komandiruotas darbuotojas, teismas gali nagrinėti ir/ar nustatyti, ar tarp komandiruojančios įmonės ir komandiruojo darbuotojo yra teisiniai darbo santykiai, atsižvelgiant į faktą, jog Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ 14 straipsnio 1 dalyje esanti sąvoka „įmonė, kurioje <jis paprastai dirba“ reikalauja (pagal sprendimą Nr. 128), kad tie santykiai būtų išlaikomi komandiruojes laikotarpiu?

Ar kitos nei išdavusios minėtą pažymą (E 101 pažyma) valstybės narės teismas gali neatsižvelgti į šią pažymą ir/arba ją panaikinti, jei jam pateiktos faktinės aplinkybės rodo, kad tarp komandiruojančios įmonės ir komandiruojo darbuotojo komandiruojes laikotarpiu nebuvo teisinių darbo santykių?

Ar valstybės, iš kurios komandiruojamas darbuotojas, kompetentingai institucijai privalomas valstybės, į kurią komandiruojamas darbuotojas, teismo, kuris, esant pirmiau nurodytoms aplinkybėms, neatsižvelgė į minėtą pažymą (E 101 pažyma) ir/arba ją panaikino, sprendimas?

⁽¹⁾ Tarybos 1971 m. birželio 14 d. reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, p. 2).

Bundesgerichtshof (Vokietija) 2004 m. spalio 11 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH prieš mirusio Dieter Deppe įpėdinius: 1) Ulrich Deppe, 2) Hanne-Rose Deppe, 3) Thomas Deppe, 4) Matthias Deppe, 5) Christine Urban, merg. pavardė Deppe (C-7/05), prieš Siegfried Hennings (C-8/05) bei prieš Hartmut Lübke (C-9/05)

(Bylos C-7/05, C-8/05, C-9/05)

(2005/C 82/15)

(Proceso kalba: vokiečių)

Bundesgerichtshof (Vokietija) 2004 m. spalio 11 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. sausio 14 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH prieš mirusio Dieter Deppe įpėdinius: 1) Ulrich Deppe, 2) Hanne-Rose Deppe, 3) Thomas Deppe, 4) Matthias Deppe, 5)

Christine Urban, merg. pavardė Deppe (C-7/05), prieš Siegfried Hennings (C-8/05) bei prieš Hartmut Lübke (C-9/05).

Bundesgerichtshof prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar atlygio nustatymo reikalavimas Reglamento (EB) Nr. 1768/95 ⁽¹⁾ 5 straipsnio 2 dalies prasme, kad atlygio dydis turi būti „žymiai mažesnis“ negu mokestis, imamas tame pačiame rajone už tos pačios veislės dauginamosios medžiagos, kuriai suteikta licencija, gamybą patenkinamas ir tuomet, kai nustatoma 80 proc. šios sumos dydžio bendra atlygio norma?

2. Ar Reglamento (EB) Nr. 1768/95, papildyto Reglamentu (EB) Nr. 2605/98 ⁽²⁾, 5 straipsnio 4 ir 5 dalyse yra nustatyta įstatymo reikalaujamo atlygio dydžio vertinė išraiška?

Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar ši išraiška yra bendros idėjos išraiška, taikytina ir auginimo veiksmams, atliktiems prieš įsigaliojant Reglamentui (EB) Nr. 2605/98?

3. Ar susitarimo tarp savininkų ir ūkininkų organizacijų gairių funkcija Reglamento (EB) Nr. 1768/95, papildyto Reglamentu (EB) Nr. 2605/98, 5 straipsnio 4 dalies prasme apima tai, kad esant įstatymo reikalavimui esminiai šio susitarimo elementai (apskaičiavimo parametrai) gali būti taikomi, net jei apskaičiuojant įstatymų nustatytą atlygį, ne visi augintojo turimi apskaičiavimui pagal susitarimą reikalingi parametrai yra žinomi savininkui, ir jis neturi teisės reikalauti, kad ūkininkas praneštų jam atitinkamus faktus?

Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar toks susitarimas, jei jis šia prasme privalo atlikti gairių funkciją, dėl savo veiksmingumo reikalauja laikytis Reglamento (EB) Nr. 1768/95, papildyto Reglamentu (EB) Nr. 2605/98, 5 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų, net jei jis buvo sudarytas prieš šio reglamento įsigaliojimą?

4. Ar Reglamento (EB) Nr. 1768/95, papildyto Reglamentu (EB) Nr. 2605/98, 5 straipsnio 5 dalis nustato atlygio viršutinę ribą pagal sutartines ir/arba įstatymines atlygio nustatymo normas?

5. Ar susitarimas tarp profesinių organizacijų gali būti naudojamas kaip gairė Reglamento (EB) Nr. 1768/95, papildyto Reglamentu (EB) Nr. 2605/98, 5 straipsnio 4 dalies prasme, jei jis nustato didesnę nei 50 proc. sumos pagal šio reglamento 5 straipsnio 5 dalį atlygio normą?

⁽¹⁾ OL L 173, p. 14.

⁽²⁾ OL L 328, p. 6.

Gerechtshof te Amsterdam (Nyderlandai) 2004 m. gruodžio 28 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Friesland Coberco Dairy Foods B.V. h.o.d.n. Friesland Supply Point Ede prieš Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen

(Byla C-11/05)

(2005/C 82/16)

(Proceso kalba: olandų)

Gerechtshof te Amsterdam (Nyderlandai) 2004 m. gruodžio 28 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. sausio 14 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Friesland Coberco Dairy Foods B.V. h.o.d.n. Friesland Supply Point Ede prieš Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen*.

Gerechtshof te Amsterdam prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Kaip turi būti aiškinama Muitinės kodekso ⁽¹⁾ 133 straipsnio e punkto frazė „nepadarant neigiamo poveikio esminiams panašias prekes gaminančių Bendrijos gamintojų interesams“? Ar šiuo atveju turi būti atsižvelgiama tik į galutinių produktų rinką, ar taip pat privalo būti patikrinta ir ekonominė situacija atsižvelgiant į žaliavas, skirtas muitinės prižiūrimam perdirbimui?
2. Ar vertinant perdirbimo veiklos sukūrimą arba palaikymą, kaip nurodyta Įgyvendinimo reglamento ⁽²⁾ 502 straipsnio 3 dalyje, yra nustatytas tam tikras darbo vietų skaičius, kurios dėl šios veiklos bent jau turi būti užtikrintos? Kokie kiti kriterijai dar taikomi aiškinant cituotą reglamento tekstą?
3. Ar Teisingumo Teismas proceso dėl prejudicinio sprendimo metu gali nagrinėti Komiteto išvadų galiojimą atsižvelgiant į atsakymus į pirmą ir antrą klausimus?
4. Jeigu į 3 klausimą būtų atsakyta teigiamai, tuomet ar pateiktos Komiteto išvados galioja tiek jų pagrindimo, tiek pateiktų ekonominių argumentų atžvilgiu?
5. Jeigu Teisingumo Teismas negali nagrinėti Komiteto išvadų galiojimo klausimo, kaip tuomet turi būti aiškinama Įgyvendinimo reglamento ⁽³⁾ 504 straipsnio 4 dalies frazė „suinteresuotos muitinės <...> atsižvelgia į Komiteto išvadą“, jeigu muitinės įstaigos pirmoje instancijoje ir/arba, pateikus apeliaciją, nacionalinis teismas mano, kad Komiteto išvada negali būti pagrindas atmesti prašymą leisti muitinės prižiūrimą perdirbimą?

⁽¹⁾ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1).

⁽²⁾ 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio

Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1).

⁽³⁾ 2001 m. gegužės 4 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 993/2001, iš dalies pakeičiančio Reglamentą (EEB) Nr. 2454/93, išdėstanti Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, klaidų ištaisymas (OL L 141, p. 1).

Gerechtshof te Amsterdam (Nyderlandai) 2004 m. gruodžio 28 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Anagram International Inc. prieš Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam

(Byla C-14/05)

(2005/C 82/17)

(Proceso kalba: olandų)

Gerechtshof te Amsterdam (Nyderlandai) 2004 m. gruodžio 28 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. sausio 19 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Anagram International Inc. prieš Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam*.

Gerechtshof te Amsterdam prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar Reglamento (EB) Nr. 442/2000 ⁽¹⁾ priedo 3 punktas turi būti aiškinamas taip, kad jis taip pat apima faktinėse bylos aplinkybėse aprašytas prekes (žr. sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą 2 punktą)?
- 2) Jeigu į pirmą klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar šiuo atžvilgiu reglamentas galioja?
- 3) Jeigu reglamentas negalioja arba neapima nagrinėjamų prekių, ar tuomet bendrasis muitų tarifas gali būti aiškinamas taip, kad šios prekės turi būti klasifikuojamos pozicijoje 9505 90 00 kaip „šventinis dirbiny“?

⁽¹⁾ 2000 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 442/2000 dėl tam tikrų prekių klasifikacijos Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 54, p. 33).

**Gerechtshof te Amsterdam (Nyderlandų Karalystė)
2004 m. gruodžio 28 d. sprendimu pateiktas prašymas
priimti prejudicinį sprendimą byloje Kawasaki Motors
Europe N.V. prieš Inspecteur van de Belastingdienst/
Douane district Rotterdam**

(Byla C-15/05)

(2005/C 82/18)

(Proceso kalba: olandų)

Gerechtshof te Amsterdam (Nyderlandų Karalystė) 2004 m. gruodžio 28 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. sausio 19 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Kawasaki Motors Europe N. V. prieš Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam*.

Gerechtshof te Amsterdam prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar 1998 m. lapkričio 23 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2518/98 ⁽¹⁾ dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 315, 1998) galioja ta apimtimi, kuria jo priedo 5 punkte numatytos naujos keturratės kelių transporto priemonės Bendrojo muitų tarifo 8703 21 subpozicijos prasme yra klasifikuojamos kaip žmonėms vežti skirtos transporto priemonės?
- 2) Jei reglamentas negalioja, ar Bendrasis muitų tarifas reiškia, kad nagrinėjamos prekės gali būti priskiriamos vienai iš Bendrojo muitų tarifo pozicijos 8701 90 subpozicijų?

⁽¹⁾ 1998 m. lapkričio 23 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2518/98 dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 135, 1998, p. 3).

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 25 d. pareikštas ieškinys Belgijos Karalystei

(Byla C-22/05)

(2005/C 82/19)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 25 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos G. Rozet ir N. Yerrell, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Belgijos Karalystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad neįtraukdama asmenų, dirbančių mugėse, į 1993 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyvą 93/104/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų ⁽¹⁾ įgyvendinančių nacionalinių priemonių taikymo sritį, Belgijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios direktyvos 1 straipsnio 3 dalį ir 17 straipsnį;
- 2) priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Asmenų, dirbančių mugėse, neįtraukimas į 1993 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyvą 93/104/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų įgyvendinančių nacionalinių priemonių taikymo sritį nėra numatytas šios direktyvos 1 straipsnio 3 dalyje, nustatančioje jos taikymo sritį. Iš tikrųjų pagal šią nuostatą direktyva taikoma visoms veiklos sritims, išskyrus oro, geležinkelio, kelių, jūros, vidaus vandenų ir ežerų transportą, jūros žvejybą ir kitą darbą jūroje bei keliančių kvalifikaciją gydytojų veiklą. Asmenų, dirbančių mugėse, kategorija nėra paminėta šiame straipsnyje ir neatitinka šios direktyvos 17 straipsnyje numatytų išimčių, kurių, beje, Belgijos valdžios institucijos nenurodė, taikymo sąlygų. Nustatydamas direktyvoje nenumatytą išimtį Belgija netinkamai perkelė šią direktyvą į nacionalinę teisę, taip neįvykdydama savo įsipareigojimų.

⁽¹⁾ OL L 307, 1993 12 13, p. 18.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 25 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei

(Byla C-23/05)

(2005/C 82/20)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 25 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos G. Rozet ir N. Yerrell, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama 2000 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/34/EB, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 93/104/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų, kad ji apimtų sektorius ir veiklą, kuriai ji anksčiau nebuvo taikoma ⁽¹⁾, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, arba bent jau apie juos nepranešdama Komisijai, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalį;
- 2) priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. rugpjūčio 1 d.

⁽¹⁾ OL L 195, 2000 8 1, p. 41.

Landesgericht Korneuburg (Austrija) 2005 m. sausio 13 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Plato Plastik Robert Frank GmbH prieš CAROPACK Handels GmbH

(Byla C-26/05)

(2005/C 82/21)

(Proceso kalba: vokiečių)

Landesgericht Korneuburg (Austrija) 2005 m. sausio 13 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. sausio 27 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Plato Plastik Robert Frank GmbH prieš CAROPACK Handels GmbH.

Landesgericht Korneuburg prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Pagrindinis klausimas: „Ar pagal 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/62/EB prekinės, grupinės arba transporto pakuotės gamintojas, t. y. pakuotės gamintojas, visuomet yra tas, kuris vykdydamas savo veiklą

tiesiogiai ar netiesiogiai pateikia arba užsako pateikti prekes kartu su tam tikru produktu pakuotei, ir tai taip pat taikoma ir pirkinių krepšiams? Taigi ar 3 straipsnio 1 dalies 1 sakinyje nurodytų produktų, t. y. produktų, naudojamų prekėms apsaugoti, tvarkyti, pristatyti ir pateikti, ir tais pačiais tikslais naudojamų vienkartinį prekių gamintojas (tiekėjas) taip pat yra ir pakuotės medžiagų (pakuotės produktų) gamintojas (tiekėjas), o ne prekinės, grupinės arba transporto pakuotės gamintojas (pakuotės gamintojas: žr. atitinkamas sąvokas direktyvos 3 straipsnio 11 dalyje)?“.

2. Pirmas papildomas klausimas tuo atveju, jei į pagrindinį klausimą bus atsakyta teigiamai: „Ar todėl pirkinių krepšio gamintojas yra ne prekinės, grupinės arba transporto pakuotės gamintojas, bet pakuotės medžiagų (pakuotės produktų) gamintojas?“.

3. Antras papildomas klausimas tuo atveju, jei į pirmą papildomą klausimą bus atsakyta teigiamai: „Ar tai, kad valstybės narės įstatymuose numatant sankcijas nurodyta, kad pakuotės medžiagų, pirkinių krepšių gamintojas, turi juos priimti atgal arba dalyvauti jų surinkimo ir utilizavimo sistemoje, nebent šį įsipareigojimą perima paskesnė realizavimo pakopa ir pakuotės medžiagų gamintojui pateikia apie tai teisiniu požiūriu galiojantį pareiškimą, prieštarauja Bendrijos teisei, pirmiausia lygybės principui, objektyviai nepateisintų į profesijos laisvės apribojimų draudimui ir konkurencijos iškraipymų draudimui?“.

Finanzgericht Hamburg (Vokietija) 2005 m. sausio 5 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Elfering Export GmbH prieš Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Byla C-27/05)

(2005/C 82/22)

(Proceso kalba: vokiečių)

Finanzgericht Hamburg (Vokietija) 2005 m. sausio 5 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. sausio 27 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Elfering Export GmbH prieš Hauptzollamt Hamburg-Jonas.

Finanzgericht Hamburg prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ar eksporto deklaracijoje pateiktas paaiškinimas dėl Bendrijos kilmės produkto, už kurį prašoma eksporto grąžinamosios išmokos, priskirtinas duomenims, už kurių neteislingumą gali būti skiriamos sankcijos pagal Reglamento (EEB) Nr. 800/1999 ⁽¹⁾ 51 straipsnio 2 dalį kartu su 5 straipsnio 4 dalimi?

⁽¹⁾ OL L 102, p. 11.

Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui) 2005 m. sausio 28 d. (faksu – 2005 m. sausio 25 d.) pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) 2004 m. lapkričio 10 d. sprendimo byloje T-164/02 Kaul GmbH prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (kita proceso VRDT apeliacinėje taryboje šalis: Bayer AG)

(Byla C-29/05 P)

(2005/C 82/23)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. sausio 28 d. (faksu – 2005 m. sausio 25 d.) Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui), atstovaujamos VRDT pirmininko pavaduotojo Alexander von Mühlendahl ir Intelektinės nuosavybės teismo procesų skyriaus darbuotojo Gregor Schneider, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) 2004 m. lapkričio 10 d. sprendimo byloje T-164/02 *Kaul GmbH prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą*. Kita proceso Apeliacinėje taryboje šalis: *Bayer AG*.

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

1. panaikinti ginčijamą sprendimą;
2. grąžinti Pirmosios instancijos teismui bylą kitiems ieškinio pagrindams išnagrinėti;
3. priteisti iš kitų bylos dalyvių bylinėjimosi išlaidas.

1. Pirmosios instancijos teismas pažeidė 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) 43 straipsnio 2 dalį ir 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirtą įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 305, 1995, p. 1), 16 straipsnio 3 dalies ir 20 straipsnio 2 dalies taisykles, kadangi, remdamasis funkcinio nuoseklumo principu, įpareigojo VRDT apeliacinę tarybą protesto procese atsižvelgti į naujas faktines aplinkybes ir naujus įrodymus net ir tuomet, kai proceso šalis šiuos motyvus ir įrodymus protesto skyriui pateikė praleisdama jo nustatytą terminą. Pirmosios instancijos teismo iš funkcinio nuoseklumo principo kildinamas nagrinėjimo įpareigojimas *inter partes* procese nėra įtvirtintas Reglamento Nr. 40/94 ar Įgyvendinimo reglamento nuostatose.

2. Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį, kadangi įpareigojo apeliacinę tarybą atsižvelgti į naujas aplinkybes ir įrodymus net ir tuomet, kai jų pateikimo terminas proceso apeliacinėje taryboje metu yra „naikinamasis“ ir protestą pateikęs asmuo nepateikė atitinkamų motyvų ar įrodymų per protesto skyriaus nustatytą terminą.

3. Pirmosios instancijos teismas taip pat pažeidė Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį, kadangi leidžia taikyti šią nuostatą protesto procese tik tuomet, kai nauji motyvai ar įrodymai buvo pateikti praėjus terminui protestui pagrįsti.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei

(Byla C-30/05)

(2005/C 82/24)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 28 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Claire Françoise Durand ir Florence Simonetti, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama 1999 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/45/EB dėl pavojingų preparatų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą reglamentuojančių valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų derinimo (OL Nr. L 200, 1999 7 30, p. 1) ir 2001 m. rugpjūčio 7 d. Komisijos direktyvą 2001/60/EB derinančią su technikos pažanga Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/45/EB dėl pavojingų preparatų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą reglamentuojančių valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų derinimo (OL Nr. L 226, 2001 8 22, p. 5), įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, ir bet kuriuo atveju jų nepateikdama Komisijai Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;
- 2) priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti direktyvą į vidaus teisės sistemą pasibaigė 2002 m. liepos 30 d.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 28 d. pareikštas ieškinys Prancūzijos Respublikai

(Byla C-31/05)

(2005/C 82/25)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 28 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Michael Shoter, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Prancūzijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama:

- 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos direktyva), OL L 108, 2002 4 24, p. 7,
- 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva), OL L 108, 2002 4 24, p. 21,
- 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva), OL L 108, 2002 4 24, p. 33,

įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, arba bet kuriuo atveju apie šias nuostatas nepranešdama Komisijai, Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal Prieigos direktyvos 18 straipsnį, Leidimų direktyvos 18 straipsnį ir Pagrindų direktyvos 28 straipsnį;

- 2) priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvų perkėlimo į nacionalinės teisės sistemą terminas baigėsi 2003 m. liepos 24 d.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei

(Byla C-32/05)

(2005/C 82/26)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 31 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Sara Pardo Quintillán ir Joanna Hottiaux, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus⁽¹⁾, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju nepranešdama apie juos Komisijai, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;

2) priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 22 d.

⁽¹⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Belgijos Karalystei

(Byla C-33/05)

(2005/C 82/27)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 31 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Sara Pardo Quintillán ir Joanna Hottiaux, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Belgijos Karalystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus⁽¹⁾,

įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju nepranešdama apie juos Komisijai, Belgijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;

2) priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 22 d.

⁽¹⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Jungtinei Karalystei

(Byla C-37/05)

(2005/C 82/28)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. sausio 31 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Michel van Beek, padedamo advokatų Frederic Louis ir A. Capobianco, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Jungtinei Karalystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— Pripažinti, kad tinkamai neperkeldama Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo⁽¹⁾, pakeistos Tarybos direktyva 97/11/EB⁽²⁾, 2 straipsnio 1 dalies ir 4 straipsnio Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal nurodytą direktyvą ir EB sutartį.

— priteisti iš Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyva turi būti perkelta į privalomo pobūdžio nacionalinės teisės nuostatas taip, kad visiškai atitiktų aiškumo ir teisinio tikrumo reikalavimus. Su šiais reikalavimais nėra suderinamas administracinio pobūdžio vadovas. Vien įsitikinimas, kad vargu ar Tarybos direktyvos 85/337/EEB nuostatos gali būti realiai pažeistos, nėra tinkamas šios direktyvos perkėlimas į nacionalinę teisę.

(¹) OL L 175, 1985 7 5, p. 4.

(²) OL L 73, 1997 3 14, p. 5.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 1 d. pareikštas ieškinys Airijos Respublikai

(Byla C-38/05)

(2005/C 82/29)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. vasario 1 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Barry Doherty, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Airijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad Airija neįvykdė išipareigojimų pagal 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2847/93, nustatančio bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą (¹), 15 straipsnio 4 dalį, 18 straipsnio 1 dalį ir 19i straipsnio pirmą bei trečią įtraukus, neperduodama šiomis nuostatomis reikalaujamų duomenų už 1999 ir 2000 metus; bei

— priteisti iš Airijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Reglamento 2487/93 15 straipsnio 4 dalimi, 18 straipsnio 1 dalimi ir 19i straipsniu iš valstybių narių reikalaujama perduoti konkrečius duomenis kompiuteriu per konkretų terminą. Komisijai yra būtina turėti šiuos duomenis, kad valdyti bei vystyti bendrą žvejybos politiką, ypač atsižvelgiant į gyvųjų jūros išteklių išsaugojimą, valdymą ir eksploatavimą.

Airija neperdavė pirmiau nurodytais straipsniais reikalaujamų duomenų už 1999 ir 2000 metus ir tuo pažeidė išipareigojimus.

(¹) OL L 261, 1993 10 20, p. 1.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 3 d. pareikštas ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai

(Byla C-43/05)

(2005/C 82/30)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. vasario 3 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Denis Martin ir Horstpeter Kreppel, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) nustatyti, kad Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė savo išipareigojimų pagal 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB (¹), nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, 18 straipsnį, iki 2003 m. gruodžio 2 d. nepriimdama arba priimdama ne visus šiai direktyvai įgyvendinti reikalingus įstatymus ir kitus teisės aktus arba neinformuodama Komisijos apie jų priėmimą. Tai netaikoma direktyvos nuostatomis dėl diskriminacijos dėl amžiaus.
- 2) priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos 2000/78/EB nuostatų dėl diskriminacijos dėl amžiaus įgyvendinimo terminas Vokietijos Federacinei Respublikai dar nepasibaigė. Kitų direktyvos nuostatų įgyvendinimo terminas pasibaigė 2003 m. gruodžio 2 d.

(¹) OL L 303, p. 16.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 3 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai**(Byla C-44/05)**

(2005/C 82/31)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 3 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos E. Traversa ir M. Huttunen, ieškinys Italijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama 2002 m. kovo 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/30/EB dėl taisyklių ir tvarkos, reglamentuojančios triukšmingų operacijų apribojimų įvedimą Bendrijos oro uostuose, nustatymo ⁽¹⁾ įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, ar bent apie juos nepranešdama Komisijai, Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;
- 2) priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. rugsėjo 28 d.

⁽¹⁾ OL L 85, 2002 3 28, p. 40.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 7 d. pareikštas ieškinys Ispanijos Karalystei**(Byla C-47/05)**

(2005/C 82/32)

(Proceso kalba: ispanų)

2005 m. vasario 7 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos patarėjo teisės klausimais Richard Lyal ir teisės tarnybos nario Luis Escobar Guerrero, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Ispanijos Karalystei.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

1. pripažinti, kad nustačiusi ir palikusi galioti sistemą gyvybės draudimo ir pensijų srityje, pagal kurią mokestinis atskaitymas (įstatymo 40/1998 48 straipsnis) taikomas tik įmokoms, mokamoms pagal sutartis, sudarytas su Ispanijoje įsteigtomis įstaigomis ir netaikomas sutartims, pasirašytoms su kitose valstybėse narėse įsteigtomis įstaigomis, Ispanijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 39, 43, 49 ir 56 straipsnius ir EEE susitarimo 28, 31, 36 ir 40 straipsnį;
2. priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Skirtingas mokestinis traktavimas nelygu senatvės pensijų sistema vykdoma pagal su Ispanijoje įsteigta įstaiga pasirašytą sutartį ar su kitoje valstybėje narėje pasirašytą sutartį, pažeidžia pagrindines EB sutartimi garantuojamas laisves (EB sutarties 39, 43, 49 ir 56 straipsniai bei EEE susitarimo 28, 31, 36 ir 40 straipsniai).

Pagal nacionalinę teisę, įsisteigimo reikalavimas, kurį nustato Ispanijos mokesčių teisės aktai senatvės pensijų kasoms yra ne tik diskriminacija, kuri riboja Europos Sąjungoje ir EEE įsteigtų įstaigų teisę laisvai teikti savo paslaugas Ispanijoje gyvenantiems asmenims, bet taip pat aiškiai apriboja laisvą darbuotojų ir kapitalo judėjimą bei steigimosi laisvę.

Landgericht Nürnberg-Fürth (Vokietija) 2005 m. sausio 28 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Adam Opel AG prieš Autec AG, palaikomą atsakovo pusėje į bylą įstojusios šalies Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e.V.

(Byla C-48/05)

(2005/C 82/33)

(Proceso kalba: vokiečių)

Landgericht Nürnberg-Fürth (Vokietija) 2005 m. sausio 28 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 8 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Adam Opel AG prieš Autec AG, palaikomą atsakovo pusėje į bylą įstojusios šalies Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e.V.

Landgericht Nürnberg-Fürth prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus, susijusius su 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti ⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalies a punkto ir 6 straipsnio 1 dalies b punkto išaiškinimu:

- 1) Ar toks prekių ženklo, apsaugoto ir „žaislų“ atžvilgiu, naudojimas, kai žaislinio automobilio maketo gamintojas imituoja sumažintą realiai egzistuojantį pavyzdinį automobilį kartu su pavyzdinį automobilį ženklinančiu prekių ženklo savininkui priklausančiu prekių ženklu ir išleidžia į rinką, reiškia prekių ženklo naudojimą prekių ženklų direktyvos 5 straipsnio 1 dalies a punkto prasme?
- 2) Jeigu į pirmą klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar pirmame klausime aprašytas prekių ženklo naudojimas reiškia automobilio maketo rūšies ir savybių žymėjimą prekių ženklų direktyvos 6 straipsnio 1 dalies a punkto prasme?
- 3) Jeigu į antrą klausimą būtų atsakyta teigiamai, kokie kriterijai tokiais atvejais yra lemiantys nustatant, ar prekių ženklo naudojimas neprieštarauja sąžiningai praktikai pramoninėje ir komercinėje veikloje?
- 4) Ar taip yra tuo atveju, kai automobilio maketo gamintojas įpakavimą ir maketo naudojimui reikalingus priedus ženklina rinkoje žinomu žymeniu ir savo įmonės pavadinimu, nurodydamas savo įmonės buveinę?

⁽¹⁾ OL L 40, 1989, p. 1.

Ferriere Nord SpA 2005 m. vasario 7 d. (faksu – 2005 m. vasario 2 d.) pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji išplėstinė kolegija) 2004 m. lapkričio 18 d. sprendimo byloje T-176/01 Ferriere Nord SpA, palaikoma Italijos Respublikos, prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-49/05 P)

(2005/C 82/34)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 7 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas *Ferriere Nord SpA*, atstovaujamos advokatų W.

Viscardini ir G. Donà, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji išplėstinė kolegija) 2004 m. lapkričio 18 d. sprendimo byloje T-176/01 *Ferriere Nord SpA, palaikoma Italijos Respublikos, prieš Europos Bendrijų Komisiją*.

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti Pirmosios instancijos teismo 2004 m. lapkričio 18 d. sprendimą;
- pagal EB sutarties 241 straipsnį pripažinus 2001 m. „Bendrijos rekomendacijų dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai“ 82 punktą netaikytinu, panaikinti 2001 m. kovo 28 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą 2001/829/EB, EAPB ⁽¹⁾, kuriuo Friulio–Venecijos–Džiulijos autonominio regiono (Italija) pagalba *Ferriere Nord SpA* investicijoms, susijusioms su aplinkos apsauga, naujų suvirinto plieno tinklo valcavimo staklių įsigijimui vertinama nesuderinama su bendrąja rinka;
- pagal EB sutarties 235 straipsnį ir 288 straipsnio 2 dalį priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos žalos, kurią *Ferriere Nord SpA* patyrė dėl šio sprendimo neteisėtumo ir vėlavimo faktiškai sumokėti neteisėtai nesuteiktos pagalbos sumą *Ferriere Nord SpA*, atlyginimą kartu su palūkanomis bei sumą, priklausančią atsisivėlgiant į pinigų nuvertėjimą;
- priteisti iš Komisijos apeliantei bylinėjimosi išlaidas ir honorarus pirmojoje instancijoje bei šiame teisme.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmosios instancijos teismas klaidingai:

- įvertino pranešimo apie ginčijamą pagalbą teisinį pagrindą ir todėl nenusprendė, kad 1999 m. birželio 3 d. pradėta oficiali tyrimo procedūra yra neteisėta;
- manė, kad buvo laikomasi oficialios tyrimo procedūros pradėjimo ir baigimo procesinių terminų;
- paneigė, kad buvo pažeistos „suinteresuotų asmenų“ teisės, nors jie negalėjo pateikti savo pastabų pagal 2001 m. rekomendacijas dėl valstybės pagalbos aplinkos srityje (kurios įsigaliojo per tą laiką ir kuriomis Komisija parėmė savo sprendimą, kuriuo baigiama oficiali tyrimo procedūra), nors visas tyrimas buvo atliktas pagal 1994 m. „Bendrijos rekomendacijas dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai“ ⁽²⁾;
- atmetė argumentą, kad Komisija pažeidė procedūrinius *Ferriere Nord* teisėtus lūkesčius, nors ji pagrindė savo sprendimą tam tikrais dokumentais, kurių *Ferriere* nepateikė tik dėl to, kad Komisija jų niekada neprašė;

- manė, kad *Ferriere Nord* suteikta pagalba nėra dar 1992 m. patvirtintos schemos taikymo priemonė;
- išaiškino 2001 m. rekomendacijų 82 punktą, neteisėtai taikydamas šią schemą atgaline data, vietoje to, kad jo netaikytų;
- atmetė argumentą, kad investicijos, kurioms *Ferriere Nord* buvo suteikta pagalba, siekė aplinkos apsaugos tikslų;
- netaikė įrodinėjimo naštos, pagal kurią Komisijai, o ne įmonei tenka iš bendrų investicijų išskirti sąnaudas aplinkos apsaugai.

(¹) OL L 310, 2001 11 28, p. 22.

(²) OL C 72, 1994 3 10, p. 3.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. (faksu – 2005 m. vasario 7 d.) pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antrosios kolegijos) 2004 m. lapkričio 23 d. priimto sprendimo byloje T-166/98 *Cantina sociale di Dolianova* ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-51/05 P)

(2005/C 82/35)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 9 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos C. Cattabriga ir L. Visaggio, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antrosios kolegijos) 2004 m. lapkričio 23 d. sprendimo byloje T-166/98 *Cantina sociale di Dolianova* ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją panaikinimo iš dalies.

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) panaikinti Pirmosios instancijos teismo 2004 m. lapkričio 23 d. sprendimo byloje T-166/98 *Cantina sociale di Dolianova* ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją dalį, kuria patenkinamas Komisijai pareikštas ieškinys dėl žalos atlyginimo ir todėl,
- 2) išspręsti ginčą galutinai ir atmesti šį ieškinį kaip nepriimtina;
- 3) priteisti iš *Cantina sociale di Dolianova* ir kitų ieškovų pirmoje instancijoje bylinėjimosi išlaidas abiejose instancijose.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija šiame apeliaciniame skunde nurodo Pirmosios instancijos teismo sprendimo tik 129–150 punktus, susijusius su Teisingumo Teismo statuto 46 straipsnyje numatyto ieškinio senaties termino pradžios nustatymu. Komisijos manymu, ginčijamame sprendime pateiktas šio klausimo vertinimas, pagal kurį šio termino pradžia sutapatinama su momentu, kai ieškovai – kooperatyvai galėjo suvokti, kad jiems nebus sumokėta Bendrijos pagalbos suma iš DAI AIMA anksčiau suteikto užstato, yra akivaizdžios teisės klaidos pasekmė.

Iš tiesų, siekdamas nustatyti ieškovų – kooperatyvų pareikšto ieškinio senaties termino pradžią, Pirmosios instancijos teismas visiškai neatsižvelgdamas į tai, kad nuo 1983 m. Reglamentu (EEB) Nr. 2499/82 (¹) šiems kooperatyvams objektyviai buvo padaryta žala, priešingai sutelkė dėmesį į tai, kaip šios žalos pasekmės suvokė kooperatyvai. Pirmosios instancijos teismas nemanė, jog aplinkybė, kad ieškovai žinojo, jog jie patyrė žalą dėl Reglamento Nr. 2499/82 taikymo, yra pakankama. Be to, jis nusprendė, kad būtinas visiškai subjektyvus elementas, t. y. ieškovų suvokimas, kad jų reikalavimai gali būti patenkinti tik pareiškiant ieškinį dėl žalos atlyginimo Komisijai.

Šis požiūris prieštarauja Bendrijos teismų praktikai ir teisinio tikrumo principui.

(¹) OL L 267, 1982 m. rugsėjo 16 d., p. 16 (šis reglamentas nebegaliauja).

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys Portugalijos Respublikai

(Byla C-53/05)

(2005/C 82/36)

(Proceso kalba: portugalių)

2005 m. vasario 9 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Pedro Andrade ir Wouter Wils, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Portugalijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad Portugalijos Respublika, atleisdama visų kategorijų viešos panaudos ištaigas nuo pareigos atlyginti autoriams už viešą jų kūrinių panaudą, neįvykdė išsipareigojimų pagal 1992 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyvos 92/100/EEB (⁽¹⁾) 5 straipsnį kartu su 1 straipsniu;

— priteisti iš Portugalijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Iki Direktyvos 92/100 Portugalijos įstatymais nebuvo numatyta pareiga atlyginti autoriui už viešą jo kūrinių, saugomų autorių teisės, panaudą. Šiuo metu Portugalijos įstatymais įtvirtinta teisė gauti atlyginimą, tačiau, atleisdama visų kategorijų viešos panaudos ištaigas nuo pareigos sumokėti autoriams atlyginimą Direktyvos 92/100 prasme, Portugalijos Respublika panaikino šios teisės turinį ir neįvykdė išsipareigojimų pagal nurodytos direktyvos 1 ir 5 straipsnius.

(⁽¹⁾) OL L 346, p. 61.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys Suomijos Respublikai

(Byla C-55/05)

(2005/C 82/37)

(Proceso kalba: suomių)

2005 m. vasario 9 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos M. Huttunen ir K. Simonsson, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Suomijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/84/EB, iš

dalies keičiančią direktyvas dėl jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos (tekstas svarbus EEE) (⁽¹⁾), įgyvendinančių įstatymų ir arba, bet kuriuo atveju, nepateikdama jų Komisijai, Suomijos Respublika neįvykdė savo išsipareigojimų pagal šią direktyvą.

2) priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinės teisės sistemą terminas pasibaigė 2003 m. lapkričio 23 d.

(⁽¹⁾) OL L 324, 2002 11 29, p. 53

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys Prancūzijos Respublikai

(Byla C-57/05)

(2005/C 82/38)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. vasario 9 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Jean-Paul Keppenne, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Prancūzijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisijos Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo (tekstas svarbus EEE) (⁽¹⁾) įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba, bet kuriuo atveju, nepateikdama jų Komisijai, Prancūzijos Respublika neįvykdė savo išsipareigojimų pagal šią direktyvą;

2) priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinės teisės sistemą terminas pasibaigė 2003 m. liepos 31 d.

(⁽¹⁾) OL L 183, 2002 7 12, p. 51.

Bundesgerichtshof (Vokietija) 2004 m. gruodžio 2 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Siemens AG prieš VIPA Gesellschaft für Visuaalisierung und Prozeßautomatisierung mbH

(Byla C-59/05)

(2005/C 82/39)

(Proceso kalba: vokiečių)

Bundesgerichtshof (Vokietija) 2004 m. gruodžio 2 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 10 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Siemens AG prieš VIPA Gesellschaft für Visuaalisierung und Prozeßautomatisierung mbH* dėl 1984 m. rugsėjo 10 d. Tarybos direktyvos 84/450/EEB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos (⁽¹⁾), iš dalies pakeistos 1997 m. spalio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/55/EB (⁽²⁾), 3a straipsnio 1 dalies g punkto išaiškinimo.

Bundesgerichtshof prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar laikytina nesąžiningu pasinaudojimu konkurento „kitų skiriamųjų ženklų“ reputacija Direktyvos 84/450/EEB 3a straipsnio 1 dalies g punkto prasme tai, kad reklamuo-tojas atkartoja iš esmės identiškų specialistų žinomo konkuren-to skiriamojo ženklo elementus (šiuo atveju, užsakymo numerių sistemą) ir tai nurodo savo reklamoje?
- 2) Ar aplinkybė, kad identiškų elementų panaudojimas reklamoje buvo naudingas reklamuotojui ir vartotojui, yra esminis veiksnys nagrinėjant, ar buvo nesąžiningai pasinau-dota reputacija Direktyvos 84/450/EEB 3a straipsnio 1 dalies g punkto prasme?

(⁽¹⁾) OL L 250, p. 17

(⁽²⁾) OL L 290, p. 18

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 10 d. pareikštas ieškinys Portugalijos Respublikai

(Byla C-61/05)

(2005/C 82/40)

(Proceso kalba: portugalų)

2005 m. vasario 10 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Pedro Andrade ir Wouter Wils, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Portugalijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti, kad pagal Portugalijos teisės aktus suteikdama videogramų gamintojams nuomos teisę, Portugalijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal direktyvos 92/100/EEB (⁽¹⁾) ir konkrečiai pagal jos 2 straipsnio 1 dalį;
- pripažinti, kad pagal Portugalijos teisės aktus palikdama neaiškumų dėl asmenų, privalančių mokėti perleidusiems nuomos teisę atlikėjams atlyginimus, Portugalijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal direktyvos 92/100/EEB ir konkrečiai pagal jos 2 straipsnio 5 ir 7 dalis;
- priteisti iš Portugalijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija teigia, kad nesuteikdama gamintojams išimtinių nuomos teisių į pirmąjį filmo įrašą, Portugalijos valstybė neteis-ingai perkėlė į nacionalinę teisę direktyvos 92/100/EEB 2 straipsnio 1 dalį ir ją pažeidžia.

Be to, kadangi sąvokos „gamintojas“ naudojimas Portugalijos teisės aktuose sukuria painiavą dėl asmens, privalančio atlikė-jams mokėti atlyginimą, tai yra neteisingas direktyvos, o ypač jos 2 straipsnio 5 ir 7 dalių, siejamų su jos 4 straipsniu, perkėlimas į nacionalinę teisę.

(⁽¹⁾) OL L 346, p. 61.

Nordspedizionieri di Danielis Livio & C., likviduojamos įmonės, 2005 m. vasario 11 d. apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (penktoji kolegija) 2004 m. gruodžio 14 d. sprendimo byloje T-332/02 Nordspedizionieri ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-62/05 P)

(2005/C 82/41)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 11 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas *Nordspedizionieri ir kt.*, atstovaujamos advokato G. Leone, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (penktoji kolegija) 2004 m. gruodžio 14 d. sprendimo byloje T-332/02, *Nordspedizionieri ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją*.

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) panaikinti ginčijamą 2002 m. birželio 28 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą (REM 1401), apie kurį pranešta 2002 m. rugsėjo 2 d., kuriuo nuspręsta, kad atsisakymas išieškoti importo muitą yra nepagrįstas, ir priešingai nuspręsti, kad pagal Reglamento EEB 1430/79 (¹) 13 straipsnio 1 dalį šiuo atveju atsisakymas išieškoti yra pateisinamas ypatingomis aplinkybėmis, nesusijusiomis su apeliantės neatsargiais ar tyčiais veiksmais;
- 2) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas pirmoje instancijoje ir Teisingumo Teisme.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė, vykdanči maitinės tarpininko veiklą, 1992 m. spalio mėnesį pateikė dvi Bendrijos tranzito deklaracijas T1 dėl iš Jugoslavijos į Ispaniją vežamų kartono pakuočių. Italijos muitinė pareikalavo, kad ji sumokėtų muitą už šiuos du krovninius, teigdama, kad juose yra ne dėžės, bet cigaretės.

Apeliantė dėl to pareiškė ieškinį teisme, bet pralaimėjus bylą paprašė Europos Bendrijų Komisijos atsisakyti nuo maitinio išieškojimo, kuri remdamasi tuo, kad nebuvo įgyvendintos sąlygos, pateikė neigiamą atsakymą.

Todėl apeliantė pareiškė ieškinį Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme Reglamento EEB 1430/79 13 straipsnio pagrindu, teigdama, kad iš jos negalima apmokestinti maitinio mokesčiu, nes šiuo atveju egzistuoja „ypatingos aplinkybės“, dėl

kurių imonei *Nordspedizionieri* netaikoma mokesstinė prievolė, nes jos teisėti lūkesčiai atsirado dėl sunkvežimio vairuotojo deklaruojant muitinėje jai pateiktų dokumentų (komercinių ir transporto), nurodančių, kad krovinys yra kartono pakuotės.

Atsisakymą išieškoti pateisinančios ypatingos aplinkybės atsirado dėl to, kad deklarantas neturi galimybės patikrinti sunkvežimio, kuris veža tranzitu „pagal nustatytą maršrutą“ nuo Italijos – Jugoslavijos sienos, turinio, ir kad šiuo atveju dokumentai atrodė teisingi, kadangi krovinys buvo išmuitintas taikant procedūrą, vadinamąją „pripažinimas atitinkančiu“.

Be to, apeliantė šiuo atveju rėmėsi kito reikalavimo, įtvirtinto 13 straipsnyje „neatsargumo“ ar „tyčios“ nebuvimu, kadangi deklaracija T1 buvo surašyta pagal duomenis, esančius komerciniuose ir transporto dokumentuose.

Galiausiai, ieškinyje Pirmosios instancijos teismui apeliantė prašė, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, taikyti Reglamento EEB 2144/87 (²) 8 straipsnio 1 dalies b punktą, pagal kurį už vėliau sulaikytas ir konfiskuotas prekes maitino mokėti nereikia.

Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija) 2004 m. gruodžio 14 d. sprendimu atmetė visą ieškinį, tvirtindamas, kad nėra nurodytų „ypatingų aplinkybių“, ir nenagrinėdamas, ar šiuo atveju buvo įvykdytas kitas reikalavimas, susijęs su „neatsargumo ar tyčios“ nebuvimu.

Apeliaciniame skunde pateikiami tie patys kaip pirmoje instancijoje argumentai, pavyzdžiui, kaip tai teigė ieškovai pirmoje instancijoje, dėl 1965 m. Belgrado Konvencijos dėl Italijos ir Jugoslavijos tarpusavio pagalbos administracinėje srityje, kurioje Jugoslavijos muitinė yra įpareigota pranešti Italijos muitinei apie mokesčiniu požiūriu svarbių prekių (pavyzdžiui, cigaretės) krovinių pervežimą, pažeidimo, kuris šioje byloje yra susijęs su dviem sunkvežimiais; šiomis aplinkybėmis reikia atsižvelgti į tai, kad vėliau trečias sunkvežimis buvo sustabdytas ir prekės buvo konfiskuotos būtent dėl Jugoslavijos muitinės praneštos (nors pavėluotai) informacijos Italijos muitinei.

(¹) OL L 175, 1979 7 12, p. 1.

(²) OL L 201, 1987 7 22, p. 15.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 3 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai**(Byla C-63/05)**

(2005/C 82/42)

(Proceso kalba: graikų)

2005 m. vasario 3 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Komisijos teisės skyriaus darbuotojo Minas Konstantinidis, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Graikijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, įgyvendinančių 2002 m. vasario 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/3/EB dėl ozono aplinkos ore (OL L 67, 2002 3 9, p. 14) ir, bet koku atveju, apie tokias priemones nepranešdama Komisijai, Graikijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų, kylančių iš šios direktyvos;

— priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. rugsėjo 9 d.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 10 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai**(Byla C-65/05)**

(2005/C 82/43)

(Proceso kalba: graikų)

2005 m. vasario 10 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Maria Patakia, Komisijos Teisės tarnybos teisininkės, nurodžiu-

sios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Graikijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad įstatymo Nr. 3037/2002 2 straipsnio pirma pastraipa, 3 straipsnio antra dalimi, 4 ir 5 straipsniais drausdama visų elektrinių, elektroninių ir elektromechaninių žaidimų, įskaitant pramoginius meistriskumo žaidimus ir visus kompiuterinius žaidimus, įrengimą ir eksploatavimą visose viešose ir privačiose patalpose, išskyrus kazino, Graikijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 28, 43 ir 49 straipsnius bei Direktyvos 98/34/EB 8 straipsnį;

— priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija gavo skundus dėl teisės aktuose įtvirtinto draudimo įrengti ir eksploatuoti visus elektrinius, elektroninius ir elektromechaninius žaidimus, įskaitant pramoginius meistriskumo žaidimus ir visus kompiuterinius žaidimus visose viešose ir privačiose patalpose, išskyrus kazino.

Atsižvelgdama į Teisingumo Teismo praktiką Komisija mano, kad prieš tai nurodytas draudimas reiškia priemonę, apribojančią laisvą prekių judėjimą, įsikūrimo laisvę ir laisvę teikti paslaugas. Komisija taip pat nurodo, kad, pažeidžiant 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, ⁽¹⁾ nustatančios informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką bei su informacinės visuomenės paslaugomis susijusias taisykles, 8 straipsnio 1 dalį, apie nagrinėjamą įstatymą jo rengimo metu jai pranešta nebuvo.

Komisija taip pat mano, kad nurodyti viešosios tvarkos apsaugos sumetimai ir siekis užtikrinti, kad pramoginiai žaidimo aparatai nebūtų paversti į azartinius žaidimus, dėl ko kiltų socialinė problema, nėra pakankamos priežastys imtis ginčijamų draudimo priemonių, kadangi nurodytas tikslas galėtų būti pasiektas labiau tinkamomis ir proporcingomis bei mažiau minėtas laisves ribojančiomis priemonėmis.

Be to, Komisijos nuomone, Graikijos valdžios institucijų nurodyta būtinybė skubiai imtis priemonių nepateisina nepranešimo Komisijai fakto, kadangi Direktyva 98/34 numato skubos tvarką.

Todėl Komisija mano, kad Graikijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 28, 43 ir 49 straipsnius bei Direktyvos 98/34 8 straipsnį.

(¹) OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 11 d. pareikštas ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai

(Byla C-67/05)

(2005/C 82/44)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. vasario 11 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos prof. dr. Ulrich Wölker ir Sara Pardo Quintillan, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) nustatyti, kad Vokietijos Federacinė Respublika, nepriimdama visų įstatymų ir kitų teisės aktų 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2000/60/EB, nustatančiai Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (¹), perkelti ar nepranešdama apie tokias nuostatas Komisijai, pažeidė savo įsipareigojimus, kylančius iš šios direktyvos.

2) priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos 2000/60/EB perkėlimo terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 22 d.

(¹) OL L 327, p. 1.

Koninklijke Coöperatie Cosun UA (Olandija) 2005 m. vasario 11 d. pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos (penktoji kolegija) teismo 2004 m. gruodžio 7 d. sprendimo byloje T-240/02 Koninklijke Coöperatie Cosun UA prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-68/05 P)

(2005/C 82/45)

(Proceso kalba: olandų)

2005 m. vasario 11 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas Koninklijke Coöperatie Cosun UA (Olandija), atstovaujamas advocaten M. M. Slotboom ir N. J. Helder, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos (penktoji kolegija) teismo 2004 m. gruodžio 7 d. sprendimo byloje T-240/02 Koninklijke Coöperatie Cosun UA prieš Europos Bendrijų Komisiją.

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą;

— panaikinus skundžiamą sprendimą, priimti galutinį sprendimą byloje;

— nepatenkinus šių reikalavimų, grąžinti bylą iš naujo nagrinėti Pirmosios instancijos teismui;

priteisti iš Komisijos bylinėjimosi pirmoje ir apeliacinėje instancijoje išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmasis skundo pagrindas

Bendrijos teisės pažeidimas ta apimtimi, kuria Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad mokestis už neeksportuotą C cukrų nėra importo arba eksporto muitas Reglamento Nr. 1430/79 13 straipsnio prasme.

Antrasis papildomas skundo pagrindas

Pirmosios instancijos teismas neįvertino, kad mokestis už neeksportuotą C cukrų Reglamento Nr. 1430/79 taikymo tikslais faktiškai laikomas importo muitu.

Šis skundo pagrindas išskiriamas į tris dalis:

- A) Pirmosios instancijos teismas nepripažino, kad mokestis už neeksportuotą C cukrų turi būti laikomas muito mokesčiu, kadangi jo tikslas yra toks pats kaip muito mokesčio.
- B) Pirmosios instancijos teismas nepripažino, kad mokesčio už neeksportuotą C cukrų nustatymo būdas nurodo į tai, jog šis mokestis turi būti laikomas muito mokesčiu.
- C) Pirmosios instancijos teismas nepripažino, kad mokėtinos sumos už neeksportuotą C cukrų nustatymo būdas nurodo į tai, jog šis mokestis turi būti laikomas muito mokesčiu.

Trečiasis papildomas skundo pagrindas

Apeliantė tvirtina, kad, tikrindamas jos ieškinyje pateiktus papildomus antrąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus, Pirmosios instancijos teismas pažeidė Bendrijos teisę.

Šis skundo pagrindas išskiriamas į dvi dalis:

- A) tikrindamas apeliančės Pirmosios instancijos teismui pateikto ieškinio papildomą antrąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas išėjo už teisinio ginčo nagrinėjimo ribų.
- B) Pirmosios instancijos teismas neteisėtai praleido apeliančės pateiktą papildomą trečiąjį ieškinio pagrindą.

Ketvirtasis papildomas skundo pagrindas

Vienodo požiūrio, teisinio tikrumo ir teisingumo principų pažeidimas.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 14 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei

(Byla C-70/05)

(2005/C 82/46)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. vasario 14 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Denis Martin, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1. pripažinti, kad nepriimdama 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/78/EB nustatančią vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus ⁽¹⁾, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;
2. priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į vidaus teisinę sistemą terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 2 d.

⁽¹⁾ OL L 303, 2000 12 2, p. 16.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 14 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei

(Byla C-71/05)

(2005/C 82/47)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. vasario 14 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Mikko Huttunenn, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama 2002 m. kovo 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/30/EB dėl taisyklių ir tvarkos, reglamentuojančios triukšmingų operacijų apribojimų įvedimą Bendrijos oro uostuose, nustatymo ⁽¹⁾ įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų ir bet kuriuo atveju nepateikdama šių nuostatų Komisijai Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal direktyvą;
- 2) priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. rugsėjo 28 d.

(⁽¹⁾) OL L 85, 2002 03 28, p. 40

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 15 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei

(Byla C-74/05)

(2005/C 82/49)

(Proceso kalba: prancūzų)

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 15 d. pareikštas ieškinys Prancūzijos Respublikai

(Byla C-73/05)

(2005/C 82/48)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. vasario 15 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Nicola Yerrell, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Prancūzijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1. pripažinti, kad nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, reikalingų 2000 m. birželio 22 d. Direktyvai 2000/34/EB iš dalies keičiančiai Tarybos direktyvą 93/104/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų, kad ji apimtų sektorius ir veiklą, kuriai ji anksčiau nebuvo taikoma (⁽¹⁾) įgyvendinti ir (arba) bet kuriuo atveju apie tai nepranešdama Komisijai, Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutartį;
2. priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į vidaus teisės sistemą terminas baigėsi 2003 m. rugpjūčio 1 d.

(⁽¹⁾) OL L 195, 2000 8 1, p. 41.

2005 m. vasario 15 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Nicola Yerrell, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/79/EB dėl Europos aviakompanijų asociacijos (AEA), Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF), Europos skrydžių įgulų asociacijos (ECA), Europos regioninių aviakompanijų asociacijos (ERA) ir Tarptautinės oro vežėjų asociacijos (IACA) Europos susitarimo dėl civilinės aviacijos mobiliųjų darbuotojų darbo laiko organizavimo (⁽¹⁾) įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, arba neužtikrindama, kad socialiniai partneriai susitarimu būtų įdiegę reikiamas priemones ir (arba) nepranešdama apie šias nuostatas Komisijai, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal ES sutartį;
- 2) priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 1 d.

(⁽¹⁾) OL L 302, 2000 12 1, p. 57.

**Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės
2005 m. vasario 17 d. pareikštas ieškinys Europos
Sąjungos Tarybai**

(Byla C-77/05)

(2005/C 82/50)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. vasario 17 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos Elizabeth O'Neill, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Sąjungos Tarybai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) panaikinti 2004 m. spalio 26 d. Tarybos reglamentą Nr. 2007/2004, įsteigiantį Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrą ⁽¹⁾;
- 2) remiantis EB sutarties 233 straipsniu nustatyti, kad panaikinus reglamentą dėl sienų valdymo agentūros, šio reglamento nuostatos toliau galioja, išskyrus tas, kurios atima iš Jungtinės Karalystės teisę taikyti šį reglamentą, iki bus priimtas naujas teisės aktas;
- 3) priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Jungtinei Karalystei nebuvo leista dalyvauti priimant 2004 m. spalio 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2007/204, įsteigiantį Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrą (reglamentas dėl sienų valdymo agentūros), nors pagal Protokolo dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* (Šengeno protokolą) 5 straipsnio 1 dalį ir Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 3 straipsnio 1 dalį Jungtinė Karalystė pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant šį reglamentą. Prašymas panaikinti reglamentą dėl sienų valdymo agentūros grindžiamas tuo, kad nesuteikiant teisės Jungtinei Karalystei dalyvauti jį priimant, buvo pažeisti esminiai procedūriniai reikalavimai ir/arba EB sutartis jos 230 straipsnio antros pastraipos prasme.

Jungtinė Karalystė iš esmės tvirtina, kad Taryba, nesuteikdama jai teisės dalyvauti priimant reglamentą dėl sienų valdymo agentūros, rėmėsi neteisingu Šengeno protokolo 5 ir 4 straipsnių sąryšio aiškinimu. Konkrečiai Jungtinė Karalystė tvirtina:

- a) Tarybos aiškinimas, kad Šengeno protokolo 5 straipsnyje numatyta teisė dalyvauti taikoma tik priemonėms, kurios

remiasi Šengeno *acquis* nuostatomis, kurias taikant Jungtinė Karalystė dalyvauja remiantis pagal 4 straipsnį priimtu Tarybos sprendimu, pažeidžia šių straipsnių sistemą ir formulotę, pačią 5 straipsnio paskirtį ir prie Amsterdamo sutarties baigiamojo akto pridėtą Deklaraciją dėl 5 straipsnio.

- b) Tarybos Šengeno protokolo aiškinimas nėra būtinas Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 7 straipsnyje nustatytos taisyklės „nepažeidžia“ veikimui. Šis aiškinimas taip pat nebūtinas Šengeno *acquis* vientisumui užtikrinti. Kaip *acquis* apsaugos priemonė toks aiškinimas turėtų Jungtinei Karalystei turėtų pernelyg neproporcingą neigiamą poveikį.

- c) Atsižvelgiant į priemonių, kurios remiasi Šengeno *acquis*, plačią ir netikslią sampratą, kuria Taryba taiko savo praktikoje, Tarybos Šengeno protokolo 5 straipsnio mechanizmo aiškinimas pažeistų teisinio tikrumo bei pagrindinius glaudaus bendradarbiavimo principus.

Nepatenkinus šio prašymo, Jungtinė Karalystė tvirtina, kad jeigu Tarybos Šengeno protokolo 4 ir 5 straipsnių sąryšio aiškinimas būtų teisingas, tuomet priemonės, kuri remiasi Šengeno *acquis* 5 straipsnio prasme, sąvoka būtina būtų aiškinama siauriamai, kaip neatskiriamai susijusi su *acquis*; tačiau reglamentas dėl sienų valdymo agentūros nėra tokia priemonė.

⁽¹⁾ OL L 349, p. 1.

Amtsgericht Freiburg (Vokietija) 2005 m. sausio 14 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl baudos paskyrimo Bernd Voigt prieš Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten

(Byla C-83/05)

(2005/C 82/51)

(Proceso kalba: vokiečių)

Amtsgericht Freiburg (Vokietija) 2005 m. sausio 14 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 18 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl baudos paskyrimo Bernd Voigt prieš Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten.

Amtsgericht Freiburg prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar aiškintina, kad pagal direktyvą 70/156/EEB⁽¹⁾, iš dalies pakeistą 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/53/EEB⁽²⁾, perkeltą į Vokietijos teisę 1994 m. gruodžio 9 d. *EG-Typverordnung (Verordnung über die EG-Typgenehmigung für Fahrzeuge und Fahrzeugteile* – Nutarimas dėl transporto priemonių ir jų dalių EB tipo patvirtinimo) paskutinį kartą iš dalies pakeistu 2004 m. vasario 7 d., motorinės transporto priemonės vairuotojas, kurio transporto priemonė, remiantis leidimu eksploatuoti, išduotu EB tipo patvirtinimo tvarka, įregistruota kaip keleivinis automobilis, taip pat turi teisę naudoti šią patvirtinto tipo priemonę keliuose ir ar tokios motorinės transporto priemonės vairuotojui taip pat taikytini tik keleiviniams automobiliams nustatyti greičio apribojimai?
- 2) Ar už kelių eismo taisyklių pažeidimų tyrimą atsakingos institucijos turi teisę nuspręsti, kad *Kraftfahrt-Bundesamt* (Federalinė motorinių transporto priemonių tarnyba) EB tipo patvirtinimo tvarką išduoti leidimai eksploatuoti transporto priemonę ir šiuo EB tipo patvirtinimu pagrįsta Vokietijos registro institucijų registracija neturi reikšmės nustatant, kokių greičio apribojimų turi laikytis tokio tipo transporto priemonės vairuotojas?

⁽¹⁾ 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyva 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo (OL L 42, p. 1).

⁽²⁾ 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/53/EEB, iš dalies keičianti direktyvą 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo (OL L 225, p. 1).

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei

(Byla C-90/05)

(2005/C 82/52)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. vasario 18 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Dimitris Triantafyllou, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei.

Europos Bendrijų Komisija

leidusi Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei pateikti savo pastabas ir pateikusi 2004 m. liepos 7 d. aiškinamąjį raštą bei atsižvelgusi į Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės vyriausybės atsakymą, užregistruotą Generaliniame sekretoriате 2004 m. spalio 13 d., Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nesilaikydama šešių mėnesių termino gražinti PVM apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę šalies teritorijoje, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1979 m. gruodžio 6 d. Tarybos aštuntosios PVM direktyvos (79/1072/EEB)⁽¹⁾ 7 straipsnio 4 dalį,
- 2) priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Liuksemburgo Didžioji Hercogystė tinkamai perkėlusi direktyvą į nacionalinę teisę, praktikoje nesilaiko šešių mėnesių termino, numatyto šios direktyvos 7 straipsnio 4 dalyje dėl PVM gražinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę šalies teritorijoje. Iš tikrųjų Liuksemburgo administracija PVM grąžindavo žymiai vėluodama. Be to Liuksemburgo teisės aktai nenumato delspinigių, galinčių kompensuoti dėl vėlavimo patirtą žalą.

⁽¹⁾ 1979 m. gruodžio 6 d. Aštuntoji Tarybos direktyva 79/1072/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – Pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę šalies teritorijoje, tvarka, OL L 331 1979 12 27, p. 11

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 21 d. pareikštas ieškinys Prancūzijos Respublikai

(Byla C-92/05)

(2005/C 82/53)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. vasario 21 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Bruno Stromsky ir Bernhard Schima, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Prancūzijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama 2003 m. balandžio 23 d. Komisijos direktyvą 2003/32/EB, nustatančią išsamias Tarybos direktyva 93/42/EEB nustatytų reikalavimų, taikomų naudojant gyvūninės kilmės audinius pagamintiems medicinos prietaisams, specifikacijas ⁽¹⁾, įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų, Prancūzijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;
- 2) nepatenkinus pirmojo reikalavimo, pripažinti, kad nepranešdama Komisijai apie šias nuostatas, Prancūzijos Respublika

neįvykdė įsipareigojimų pagal minėtą Direktyvą 2003/32/EB;

- 3) priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į vidaus teisinę sistemą terminas baigėsi 2004 m. sausio 1 d.

⁽¹⁾ OL L 105, 2003 04 26, p. 18.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. sausio 26 d.

Byloje T-193/02 Laurent Piau prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(Tarptautinės futbolo federacijos (FIFA) taisyklės, reglamentuojančios žaidėjų agentų veiklą — Įmonių asociacijos sprendimas — EB sutarties 49, 81 ir 82 straipsniai — Skundas — Bendrijos intereso nebuvimas — Atmetimas)

(2005/C 82/54)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje T-193/02 Laurent Piau, gyvenantis Nantes (Prancūzija), atstovaujamas advokato M. Fauconnet, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą O. Beynet ir A. Bouquet, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, palaikomą *Fédération internationale de football association* (FIFA), įsteigtos Ciuriche (Šveicarija), atstovaujamos F. Louis ir A. Valery, dėl prašymo panaikinti 2002 m. balandžio 15 d. Komisijos sprendimą, kuriuo panaikinamas ieškovo pareikštas skundas, dėl Tarptautinės futbolo federacijos (FIFA) taisyklių, reglamentuojančių žaidėjų agentų veiklą, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas H. Legal, teisėjai V. Tiili ir M. Vilaras; sekretorius: administratorius I. Natsinas, 2005 m. sausio 26 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš ieškovo Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
3. Priteisti iš *Fédération internationale de football association* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 219, 2002 9 14.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2005 m. sausio 26 d.

Byloje T-267/03 Anna Maria Roccato prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(Pareigūnai — Vidaus konkursas — Leidimo laikyti testą žodžiu nesuteikimas — Atrankos komisijos diskrecija — Teisminės kontrolės reikšmė)

(2005/C 82/55)

(Proceso kalba: prancūzų)

Byloje T-267/03 Anna Maria Roccato, buvusi Europos Bendrijų Komisijos pareigūnė, gyvenanti Briuselyje (Belgija), atstovaujama advokatų G. Vandersanden ir L. Levi, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą H. Tserpa-Lacombe ir F. Clotuche-Duvieusart, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl, pirma, prašymo panaikinti 2003 m. sausio 24 d. konkurso COM/PB/99 atrankos komisijos sprendimą ir, antra, dėl prašymo atlyginti žalą kartu su palūkanomis, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji kolegija), kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai V. Tiili ir V. Vadapalas; sekretorius: administratorius I. Natsinas, 2005 m. sausio 26 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1 Atmesti ieškinį.
- 2 Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 239, 2003 10 4.

U.S. Steel Košice s.r.o. 2004 m. gruodžio 20 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai**(Byla T-489/04)**

(2005/C 82/56)

(Proceso kalba: anglų)

2004 m. gruodžio 20 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *U.S. Steel Košice s.r.o.*, įsteigtos Košice Slovakijos Respublikoje, atstovaujamos *Barrister D. Hueting, Solicitor C. Thomas* ir advokato *E. Vermulst*, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimą dėl nacionalinio šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos kvotų paskirstymo plano, kurį Slovakijos Respublika pateikė pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB;
- priteisti iš Komisijos sumokėti ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė yra vienintelė plieno gaminių bendrovė Slovakijoje. Savo ieškiniu ji prašo panaikinti 2004 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimą dėl nacionalinio šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos kvotų paskirstymo plano, kurį Slovakijos Respublika pateikė pagal Direktyvą 2003/87/EB ⁽¹⁾.

Grįsdama savo ieškinį ieškovė pirmiausia teigia, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia Direktyvos 2003/87 9 straipsnio 3 dalį, nes jo tikslas – patvirtinti nacionalinį paskirstymo planą, pagal kurį bendras patvirtintų kvotų skaičius yra mažesnis nei bendras plane nurodytas individualių kvotų ir rezervų skaičius. Ieškovė taip pat tvirtina, kad ginčijamu sprendimu pažeidžiami Direktyvos III priedo 1 ir 2 kriterijai, nes Slovakijos Respublikos paskirtinių kvotų skaičius yra iš esmės žymiai sumažintas lyginant su skaičiumi, apie kurį buvo pranešta pradžioje ir kuris atitiko Slovakijos Respublikos įsipareigojimus pagal Kioto protokolą. Ieškovė taip pat remiasi Komisijos piktnaudžiavimu įgaliojimais, nes ginčijamu sprendimu buvo tariamai siekiama išspręsti kvotų nepritekliaus klausimą, t.y. tikslą, kuris skiriasi nuo Direktyvoje 2003/87 numatyto tikslo, ir kad jis yra grindžiamas pagal Direktyvą 2003/87 neleistinomis neskaidriomis dvišalėmis derybomis. Ieškovė tvirtina, kad ginčijamas spren-

dimas pažeidžia nediskriminavimo principą, nes Komisija klaidingai Slovakijos Respubliką traktavo kitaip nei Vokietijos Respubliką ir kitas aštuonias valstybes nares, kurių paskirstymo planai buvo gauti, ir kad kitu aspektu Slovakijos Respublika klaidingai nebuvo traktuojama kitaip nei Latvija ir Estija. Ieškovės teigimu, ginčijamas sprendimas taip pat pažeidžia proporcingumo principą, nes jo tikslas patvirtinti planą, pagal kurį Slovakijos Respublikos siūlomų kvotų bendras skaičius yra sumažinamas daugiau nei reikėtų ir yra būtina, o Komisija neįvertino poveikio įrenginiams, kilsiančio sumažinus bendrą kvotų skaičių. Galiausiai ieškovė tvirtina, kad ginčijamame sprendime nėra įvardintos aiškos ir tikslios priėmimo priežastys.

⁽¹⁾ 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2003/87/EB, nustatanti prekybos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimais sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32)

Merant GmbH 2004 m. gruodžio 21 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)**(Byla T-491/04)**

(2005/C 82/57)

(Kalba, kuria surašytas ieškinys: vokiečių)

2004 m. gruodžio 21 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Merant GmbH*, įsteigtos Ismaning (Vokietija), atstovaujamos advokato *A. Schulz*, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

Kita proceso Apeliacinėje taryboje šalis buvo *Focus Magazin Verlag GmbH*, įsteigta Miunchene (Vokietija).

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti VRDT antrosios apeliacinės tarybos 2004 m. spalio 18 d. sprendimą (bylos Nr. R-542/2002-2);

— palikti galioti Protestų skyriaus 2002 m. balandžio 29 d. sprendimą (sprendimas Nr. 1198/2002), t. y. atmesti paraišką Bendrijos prekių ženklui Nr. 453 720 tokioms prekėms ir paslaugoms:

„Visų rūšių mašinų skaitomos duomenų laikmenos su įrta informacija ir programinė įranga, pirmiausia skaitmeninio ir analoginio įrašymo laikmenos, pavyzdžiui, su kultūros, mokslo, pramonės ar technine informacija; diskeliai, RCM video kasetės, kompaktinės plokštelės ir mikroscheminiai diskai su programomis; 9 klasės magnetinio įrašymo laikmenos;

spaudiniai, laikraščiai, žurnalai, knygos, plakatai, lipdukai, kalendoriai, nuotraukos; spausdinimo mašinėlių ir biuro reikmenys, t. y. neelektriniai biuro prietaisai, rašymo prietaisai, tušinukai, plunksnakočiai, mokymosi ir mokymo priemonės, taip pat ir kaip modeliai bei vaizdinė medžiaga, priklausantys 16 klasei;

Skaitmeninio ir analoginio įrašymo laikmenų, pavyzdžiui, su kultūros, mokslo, sporto, pramonės ar technine informacija išleidimas (41 klasė) ir atnaujinimo (*up-dating*) paslaugos taip pat kompaktinėms plokštelėms (CD-ROM); redaktoriaus paslaugos (42 klasė).“;

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką Bendrijos prekių ženklui pateikęs asmuo: *Focus Magazin Verlag GmbH*.

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: Žodinis prekių ženklas „FOCUS“ 3, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 32, 33, 35, 36, 38, 39, 41 ir 42 klasių prekėms ir paslaugoms. – Reg. Nr. 453 720

Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procese, savininkas: Ieškovė.

Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procese: Tarptautinis figūrinis prekių ženklas „MICRO FOCUS“ 9, 16, 41 ir 42 klasių prekėms ir paslaugoms.

Protestų skyriaus sprendimas: Iš dalies patenkinti protestą.

Apeliacinės tarybos sprendimas: Patenkinti *Focus Magazin Verlag GmbH* apeliaciją ir atmesti ieškovės protestą.

Teisiniai pagrindai: Neteisingas Reglamento (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies taikymas. Egzistuoja konkuruojančių ženklų supainiojimo pavojus. Prašomas įregistruoti vėlesnis prekių ženklas visiškai perėmė vieną anksčiau įregistruoto prekių ženklo elementą, o prekės ir paslaugos, kurias žymėti skirti ženklai, yra iš dalies identiškos, iš dalies labai panašios.

Jungbunzlauer AG ir trijų kitų ieškovų 2004 m. gruodžio 23 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-492/04)

(2005/C 82/58)

(Proceso kalba: vokiečių)

2004 m. gruodžio 23 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Jungbunzlauer AG*, įsteigtos Bazelyje (Šveicarija), *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH*, įsteigtos Ladenburge (Vokietija), *Jungbunzlauer Holding AG*, įsteigtos Chur (Šveicarija), ir *Jungbunzlauer Austria AG*, įsteigtos Vienoje, atstovaujamų advokatų R. Bechtold, M. Karl, U. Soltész ir C. Steinle, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

1) panaikinti visą 2004 m. rugsėjo 29 d. Komisijos sprendimą (byla COMP/E-1/36.756 – Natrio gliukonatas);

nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti sprendimą atskirų jo adresatų atžvilgiu;

nepatenkinus ir antrojo reikalavimo, sumažinti sprendimu paskirtą baudą.

2) priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos ieškovių bylinėjimosi išlaidas;

- 3) gauti su byla T-312/01 susijusius dokumentus ir imtis kitų, Pirmosios instancijos teismo nuomone, reikalingų procedūrinių priemonių.

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. gruodžio 24 d. pareikštas ieškinys IIC Informations-Industrie Consulting GmbH

(Byla T-500/04)

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

(2005/C 82/59)

(Proceso kalba: vokiečių)

Ginčijamu sprendimu Komisija pripažino, kad ieškovės dalyvavo nuolatinio pobūdžio susitarime ir (arba) suderintuose veiksmuose natrio gliukonato sektoriuje ir tuo pažeidė EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį ir EEE susitarimo 53 straipsnį. Todėl šioms įmonėms buvo paskirtos baudos.

Ieškovės ginčija šį sprendimą ir tvirtina, kad už pažeidimą atsakinga tik *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH*. *Jungbunzlauer Austria AG* ir *Jungbunzlauer AG* niekada nedalyvavo pažeidime ir nedarė įtakos *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH* elgesiui rinkoje arba įmonės verslo politikai. Ieškovių teigimu, joms taip pat nekyla atsakomybė nei dėl jų įmonių teisės reglamentuojamo ryšio su *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH*, nei dėl jų priklausymo *Jungbunzlauer* grupei. *Jungbunzlauer Holding AG* yra tik holdingo bendrovė, neturinti lemiamos įtakos gamybos apimčių arba kainų politikai, o tuo pačiu ir *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH* elgesiui natrio gliukonato rinkoje.

Net jeigu *Jungbunzlauer Austria AG*, *Jungbunzlauer AG* ir *Jungbunzlauer Holding AG* būtų atsakingos už pažeidimą, nors, ieškovių teigimu, taip nėra, Komisijos įgaliojimams skirti baudas šioms bendrovėms jau buvo suėjęs senaties terminas.

Be to, ieškovės tvirtina, kad, kadangi sprendimas yra adresuotas *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH*, jis yra klaidingas savo forma ir turiniu, nes Komisija pažeidė nemažai taisyklių ir principų. Vykdydama antrą administracinę procedūrą, kol dar nebuvo baigtas teismo procesas, susijęs su 2001 m. spalio 2 d. sprendimu dėl to paties kartelio, Komisija, *inter alia*, pažeidė nekalumo prezumpcijos ir gero administravimo principus. Savo „antru“ – 2004 m. rugsėjo 29 d. sprendimu Komisija taip pat pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos ir *ne bis in idem* principus. Be to, procesas truko nepagrįstai ilgai.

Ieškovės taip pat tvirtina, kad paskirta bauda yra neproporcingai didelė ir viršija maksimalų baudos dydį, kad Komisija remiasi neteisinga trukme, kad *Jungbunzlauer Ladenburg GmbH* nėra iniciatorė ir kad dėl pernelyg užtęsto proceso yra atsakomybė švelninančių aplinkybių.

2004 m. gruodžio 24 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos G. Braun, W. Wils ir N. Knittlmayer, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys *IIC Informations-Industrie Consulting GmbH*, įsteigtai Königswinter (Vokietija).

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) priteisti iš atsakovės sumokėti ieškovei 181 236,61 EUR ir 4 proc. palūkanas nuo 1998 m. lapkričio 1 d.;
- 2) priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1996 m. ieškovė sudarė su atsakove dvi sutartis, kuriomis ieškovė išipareigojo suteikti atsakovei finansinę paramą dviejų transeuropinių kultūros projektų įgyvendinimui. Finansinė parama turėjo padengti 50 proc. atsakovės projektų sąnaudų, jei šios išlaidos būtų patirtos ir prašytos atlyginti pagal sutartį leistinu būdu. Remiantis šiomis sutartimi, atsakovė 1997 m. gavo iš viso 400 821 DM (204 936,52 EUR) sumą kaip finansinės paramos avansinę išmoką.

Pasibaigus projektui atsakovė paprašė ieškovės atlyginti iariamas projektų sąnaudas, į kurias ji norėjo įskaityti avansu išmokėtą finansinę paramą. Tačiau ieškovė atliko patikrinimą ir padarė išvadą, kad atsakovė turėjo teisę gauti tik 46 300,18 DM (23 672,91 EUR) dydžio finansinę paramą abiem projektams. Todėl ieškovė reikalauja grąžinti likusią 181 263,61 EUR (354 520,82 DM) dydžio sumą.

V. I. C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e. V. (Vokietija) 2005 m. sausio 10 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-5/05)

(2005/C 82/60)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. sausio 10 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas V. I. C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e. V., įsteigtos Berlyne, atstovaujamos advokato K. Kühne, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) panaikinti 2004 m. lapkričio 11 d. rašte pareikštą atsisakymą leisti susipažinti su Komisijai pateiktu Vokietijos valdžios institucijų 1978 m. gegužės 12 d. prašymu leisti taikyti specialias priemones;
- 2) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija ginčijamu raštu pagal Reglamento dėl galimybės susipažinti su dokumentais⁽¹⁾ 4 straipsnio 5 ir 6 dalis atmetė ieškovės paraišką susipažinti su Vokietijos Federacinės Respublikos prašymu leisti taikyti specialias priemones pagal Šeštosios pridėtinės vertės mokesčio direktyvos⁽²⁾ 27 straipsnį, nukrypstant nuo šios direktyvos nuostatų.

Ieškovė tvirtina, kad leidimo susipažinti su prašymu nedavimas reiškia faktišką teisinės apsaugos suteikimo jai atsisakymą, nes ieškovės skundo pagrindinėje byloje atmetimas buvo paremtas prašomu dokumentu. Toliau ieškovė tvirtina, kad atsisakymas leisti susipažinti su dokumentais pažeidžia Reglamentą dėl galimybės susipažinti su dokumentais.

Ieškovė teigia, kad atsisakymas leisti susipažinti su dokumentais arba Reglamento dėl galimybės susipažinti su dokumentais 4 straipsnio 5 dalis pažeidžia ES sutarties 1 straipsnį ir EB sutarties 21, 207, 253 bei 255 straipsnius, kadangi sutikimo

atskleisti prašomą dokumentą nedavimas iš esmės yra nepagrįstas.

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43).

⁽²⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1).

DEF-TEC Defence Technology GmbH 2005 m. sausio 12 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla T-6/05)

(2005/C 82/61)

(Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų)

2005 m. sausio 12 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas DEF-TEC Defence Technology GmbH, įsteigtos Frankfurte prie Maino (Vokietija), atstovaujamos H. Daniel, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

Defence Technology Corporation of America, įsteigta Jacksonville, Floridoje (JAV), buvo kita proceso Apeliacinėje taryboje šalis.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Vidaus rinkos derinimo tarnybos antrosios apeliacinės tarybos 2004 m. lapkričio 8 d. sprendimą byloje R 493/2002-2;
- paskelbti negaliojančiu VRDT protestų skyriaus sprendimą Nr. 722/2002;
- priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką Bendrijos prekių ženklui pateikęs asmuo:

Ieškovė

Prašomas Bendrijos ženklas:

Figūrinis žymuo „FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR“ 5 klasės (farmacijos preparatai ir t. t.), 8 klasės (rankiniai įrankiai ir padargai, ir t. t.) ir 13 klasės (šaudmenys ir t. t.) prekės – Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 643668

Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procese, savi-ninkas:

Defence Technology Corporation of America

Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procese:

Nacionaliniai ir tarptautiniai žodiniai bei figūriniai prekių ženklai „FIRST DEFENSE“

Protestų skyriaus spren-dimas:

Atsisakyti registruoti

Apeliacinės tarybos sprendimas:

Atmesti apeliacinį skundą

Teisiniai pagrindai:

Reglamento (EB) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8 straipsnio 3 dalies pažeidimas. Ieškovė ginčija išvadą, kad ji nepateikė pakankamų įrodymų, kad ginčijamo prekių ženklo paraiška paduota su savininko sutikimu.

⁽¹⁾ 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo, OL L 11, 1994 I 14, p. 1.

Viasat Broadcasting UK Ltd 2005 m. sausio 20 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-16/05)

(2005/C 82/62)

(Proceso kalba: danų)

2005 m. sausio 20 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Viasat Broadcasting UK Ltd*, įsteigtos

West Drayton (Jungtinė Karalystė), atstovaujamos Simon Evers Hjelmberg, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) panaikinti 2004 m. spalio 6 d. Komisijos sprendimo valstybės pagalbos byloje N 313/2004 55 punktą – Danija (C(2004)3632 galut.), TV2/Danmark A/S rekapitalizacija
- 2) priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamas sprendimas yra susijęs su viešųjų paslaugų valstybinės bendrovės TV2/Danmark A/S rekapitalizacija. Rekapitalizacija, kuri apima Danijos valstybės kapitalo didinimą ir skolų konvertavimą į nuosavą kapitalą, buvo pripažinta būtina priėmus 2004 m. gegužės 19 d. Komisijos sprendimą ⁽¹⁾, kuriuo Komisija nurodė Danijai susigrąžinti neteisėtai TV2/Danmark A/S suteiktą valstybės pagalbą, tačiau tai vis tiek būtų pasibaigę bendrovės techniniu bankrotu.

Iš ginčijamo sprendimo išplaukia, kad Komisija negalėjo atmesti, kad numatytoje TV2 rekapitalizacijoje yra valstybės pagalbos elementų EB sutarties 87 straipsnio 1 dalies prasme. Tačiau ginčijamo sprendimo 55 punkte Komisija konstatavo, kad bet kokia valstybės pagalba, kuri gali būti susijusi su numatyta TV2 rekapitalizacija, yra suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį.

Grįsdama savo ieškinį, ieškovė teigia, kad Komisija padarė teisės klaidą nenuspręsdama, kad rekapitalizacijos planas yra nesuderinamas su EB sutarties 87 straipsnio 1 dalimi. Šis argumentas be kita ko yra grindžiamas šiomis aplinkybėmis:

— numatytos TV2/Danmark A/S rekapitalizacijos pagrindu buvo neteisėtos valstybės pagalbos grąžinimo prašymas, nors leidus suteikti naują pagalbą (rekapitalizacija) EB sutarties 87 straipsnio 1 dalis ir 2004 m. gegužės 19 d. Komisijos sprendimas prarastų savo tikrąją reikšmę,

— rekapitalizacija, kurios metu nuosavas kapitalas pasiektų optimalią kapitalo struktūrą, negali būti laikoma atitinkančia rinkos investuotojo principą,

— 2003 m. TV2/Danmark gavo pelno be valstybės pagalbos, o tai rodo, kad bendrovė pati gali suformuoti norimą nuosavą kapitalą, ir

— optimali kapitalo struktūra nėra būtina, kad TV2/Danmark galėtų atlikti savo viešųjų paslaugų teikėjo misiją.

Be to, ieškovė teigia, kad Komisija padarė teisės klaidą nustatydamą, kad bet koks valstybės pagalbos elementas, kuris gali būti susijęs su rekapitalizacija, yra suderinamas su bendrąja rinka pagal EB sutarties 86 straipsnio 2 dalį. Šis argumentas, be kita ko, yra grindžiamas šiomis aplinkybėmis:

- į EB sutarties 86 straipsnio 2 dalies taikymo sritį patenka tik kompensacijos už papildomas grynąsias išlaidas, kurios yra susijusios su bendros ekonominės svarbos paslaugų teikimu (viešosios paslaugos) ir ši nuostata nenumato valstybės investicijų į šias paslaugas turinčias teikti bendroves,
- Danijos valstybės investicijos į *TV2/Danmark A/S* (rekapitalizacija) nėra kompensacija už perkamų viešųjų paslaugų teikimą, taigi nėra kompensacija už papildomas grynąsias išlaidas, kurios atsiranda dėl įsipareigojimo teikti viešąsias paslaugas,
- *TV2/Danmark A/S* neatrodo turinti papildomų grynųjų išlaidų, susijusių su jos viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimais,
- Komisija iš naujo neįvertino viešosios paslaugos sąvokos ir pasinaudojo labai plačia jos sąvoka, pagal kurią visas *TV2/Danmark A/S* programų tinklėlis priklauso viešosioms paslaugoms, dėl ko netenka prasmės EB sutarties 86 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas proporcingumo kriterijus, ir
- EB sutarties 86 straipsnio 2 dalis nenumato išimties valstybės pagalbai, suteiktai siekiant valstybines įmones paversti patraukliomis, kai valstybė parduoda šias bendroves.

Galiausiai ieškovė teigia, kad Komisija turėjo įvertinti numatytą rekapitalizaciją tik pagal EB sutarties 87 straipsnio 2 dalies, EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies ir ypač EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkto bei Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms сануoti ir restruktūrizuoti ⁽¹⁾ nuostatas ir kad numatyta rekapitalizacija neatitinka išimties sąlygų pagal šias nuostatas.

⁽¹⁾ 2004 m. gegužės 19 d. Komisijos sprendimas C(2004) 1814 galut. byloje C 2/2003 (ex NN 22/2002) dėl Danijos priimtų priemonių *TV2/Danmark* naudai

⁽²⁾ Komisijos komunikatas, OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

France Télécom 2005 m. sausio 10 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-17/05)

(2005/C 82/63)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 10 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas bendrovės *France Télécom*, įsteigtos Paryžiuje, atstovaujamos advokatų Antoine Gosset-Grainville ir Laurent Godfroid, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) panaikinti 2004 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos sprendimą Nr. C(2004)3061 dėl Prancūzijos *France Télécom* suteiktos valstybės pagalbos;
- 2) priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šioje byloje ieškovės nurodomi teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai yra tokie pat kaip ir ieškovės pagrindai bei argumentai byloje T-427/04.

Boliden AB, Outokumpu Copper Fabrication AB ir Outokumpu Copper BCZ S. A. 2005 m. sausio 20 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-19/05)

(2005/C 82/64)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. sausio 20 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Boliden AB*, įsteigtos Stokholme (Švedija), *Outokumpu Copper Fabrication AB*, įsteigtos Västerås (Švedija) ir *Outokumpu Copper BCZ S. A.*, įsteigtos Lieže (Belgija), atstovaujama advokatų C. Wetter ir O. Rislund, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. rugsėjo 3 d. Komisijos sprendimo byloje COMP/E-1/38.069 – variniai santechniniai vamzdžiai, 1 straipsnio a, b ir c punktus ta apimtimi, kuria jie taikomi laikotarpiams nuo 1995 m. liepos 1 d. iki 1998 m. rugpjūčio 27 d. ir nuo 1998 m. gruodžio 10 d. iki 1999 m. spalio 7 d.;

— pakeisti ginčijamo sprendimo 2 straipsnį ir sumažinti ieškovėms skirtą baudą;

— priteisti iš Europos Bendrijų Komisijai bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamu sprendimu Komisija nustatė, kad ieškovės, kartu su kitomis įmonėmis, sudarydamos kainų derinimo ir rinkų pasidalinimo varinių santechninių vamzdžių sektoriuje susitarimus ir derindamos savo veiksmus pažeidė EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį.

Grįsdamas savo ieškinį ieškovės teigia, kad taikydama EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį Komisija padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad ieškovės dalyvavo viename tęstiniame pažeidime, trukusiam nuo 1998 m. birželio 3 d. iki 2001 m. kovo 22 d. Ieškovės taip pat teigia, kad jei jų pažeidimas ir būtų laikytinas vienu ir tęstiniu, Komisija pažeidė proporcingumo principą neatsižvelgdama į tai, kad ilgą laiką kol truko pažeidimas ieškovės jame dalyvavo mažiau intensyviai. Ieškovės taip pat teigia, kad Komisija klaidingai nusprendė, kad ieškovių atveju netaikomas senaties terminas, todėl, atsižvelgiant į tai, kad Komisijos tyrimas prasidėjo 2001 m. kovo 22 d., už pažeidimus, kurie buvo pasibaigę iki 1996 m. kovo 22 d. baudos neturėjo būti skirtos. Galiausiai jos teigia, kad Komisija klaidingai jų atžvilgiu taikė savo Pranešimą dėl baudų sumažinimo ir 1998 m. Baudų nustatymo gaires, nes dydis, kuriuo Komisija sumažino ieškovėms skirtą baudą, teisingai neatspindi jų bendradarbiavimo. Tame pačiame kontekste ieškovės taip pat teigia, jog buvo pažeistas vienodo požiūrio principas, nes bauda joms buvo sumažinta tiek pat, kaip ir kitoms pažeidimo dalyvėms, nors ieškovės su Komisija bendradarbiavo daug daugiau nei bet kokia kita bendrovė.

Outokumpu OYJ ir Outokumpu Copper Products OY 2005 m. sausio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-20/05)

(2005/C 82/65)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. sausio 21 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Outokumpu OYJ*, įsteigtos Espoo (Suomija) ir *Outokumpu Copper Products OY*, įsteigtos Espoo (Suomija), atstovaujamo *barrister J. Ratliff* ir advokatų *F. Distanfano* ir *J. Luostarinen*, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. spalio 3 d. Komisijos sprendimo (byla COMP/E-1/38.069 – variniai santechniniai vamzdžiai) 2 straipsnį ta dalimi, kuria jame nustatomos baudos ieškovėms dydis;

— sumažinti šiame Pirmosios instancijos teismo nagrinėjamame sprendime ieškovėms paskirtos baudos dydį;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, tarp jų ir ieškovių.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamu sprendimu Komisija nustatė, kad ieškovės, kartu su kitomis įmonėmis, sudarydamos kainų derinimo ir rinkų pasidalinimo varinių santechninių vamzdžių sektoriuje susitarimus ir derindamos savo veiksmus pažeidė EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį.

Grįsdamos savo ieškinį ieškovės teigia, kad Komisija padarė teisės klaidą, kai nusprendė padidinti ieškovėms skirtą baudą 50 % dėl pakartotinumų, nes ieškovės jau buvo baustos anksčiau už panašų pažeidimą nerūdijančio plieno sektoriuje. Ieškovės teigia, kad Komisija pažeidė Reglamento 1/2003 ⁽¹⁾ 23 straipsnį taip pat savo pačios priimtas 1998 m. Baudų skyrimo gaires ir proporcingumo bei vienodo požiūrio principus, o taip pat padarė aiškią vertinimo klaidą.

Ieškovės taip pat teigia, kad Komisija padarė ir teisės, ir faktų vertinimo klaidą, kai siekdama atgrasymo nuo tolesnių pažeidimų ieškovėms skirtą baudą padidino 50 %. Ieškovės teigia, kad Komisija imdamasi šios atgrasymo priemonės neteisingai įvertino jos pasekmes ir pažeidė Tarybos Reglamento 1/2003 23 straipsnį, savo 1998 m. Baudų skyrimo gaires, bendruosius baudų skyrimo, baudmės ir proporcingumo principus, nes ieškovės tapo didesnės už kitas pažeidime dalyvavusias bendroves tik dėl naujų įsigijimų laikotarpio kurį vyko pažeidimas pabaigoje ar net jam pasibaigus. Dėl tos pačios situacijos ieškovės teigia, kad Komisija suklydo vertindama tik apyvartą, o ne visas ieškovių padėties aplinkybes.

Galiausiai ieškovės teigia, kad Komisija padarė aiškią teisės klaidą, kai skirdama baudą atsižvelgė ne tik į gamintojų „perdirbimo maržą“ santechninių vamzdžių pagaminimui iš vario, bet taip pat ir į vario apyvartą, kuri nebuvo neteisėto bendradarbiavimo dalis. Ieškovės teigia, kad dėl šios klaidos joms buvo skirta neproporcingai didelė bauda.

(¹) 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo, OL L 1, 2003 1 4, p. 1

Halcor Metal Works S.A. 2005 m. sausio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-21/05)

(2005/C 82/66)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. sausio 21 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Halcor Metal Works S.A.*, įsteigtos Atėnuose (Graikija), atstovaujamos *barrister I. S. Forrester* ir advokatų *A. P. Schultz* ir *A. Komninos*, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti sprendimo 1 straipsnio f punktą ir 2 straipsnio d punktą ta dilimi, kuria juose *Halcor* skiriama bauda;

- subsidiariai, naudojantis EB sutarties 229 straipsnyje numatyta neribota diskrecija, savo nuožiūra nustatyti mažesnes baudų sumas;

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė ginčija 2004 m. rugsėjo 3 d. Komisijos sprendimu byloje pagal EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį COMP/E-1/38.069, kuriuo buvo nustatyti trys atskiri pažeidimai varinių santechninių vamzdžių srityje, jai skirtą baudą.

Grįsdama savo ieškinį ieškovė pirmiausia nurodo, kad ji nenusipelnė baudos už savo elgesį. Ji nurodo, kad ji nenusipelnė baudos pagal EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį už savo elgesį, nes ją dalyvauti karteliniame susitarime privertė kiti asmenys, kuriems taip pat yra skirtas šis sprendimas, o būdama į eksportą ir augimą orientuota bendrove ji šiame susitarime dalyvavo nenoriai ir pasyviai.

Ieškovė teigia, kad jai skirtos baudos pradinis dydis buvo nustatytas aiškiai klaidingai ir pažeidžia vienodo požiūrio principą. Ieškovė nurodo, kad nors kiti asmenys, kuriems skirtas šis sprendimas kaltinami trimis pažeidimais, o ieškovė tik vienu, tačiau pagrindinis baudos dydis visoms sprendimo adresatėms buvo apskaičiuotas vienodai. Ieškovė taip pat teigia, kad ji nesustiprino šių susitarimų ir kad į geografinę pažeidimo teritoriją klaidingai buvo įtraukta Graikija.

Ieškovė be to nurodo, kad padidinimas dėl trukmės yra akivaizdi vertinimo ir teisės klaida.

Galiausiai ieškovė teigia, kad jai skirta bauda neproporcinga lyginant su kitoms adresatėms skirtų baudų dydžiu ir atsižvelgiant į ypatingą ieškovės situaciją. Ieškovė turi omenyje tai, kad ji savanoriškai nustojo lankytis susirinkimuose 1999 m., prieš du metus iki Komisijai sužinant kaltinimus dėl kartelio, susirinkimuose lankėsi trumpai, dalyvavo tik pasyviai ir pateikė Komisijai visus dokumentus, kuriais remiantis buvo grindžiamas pareiškimas dėl prieštaravimo ir sprendimas.

**Antonello Violetti ir kt. 2005 m. sausio 11 d. pareikštas
ieškinys Europos Bendrijų Komisijai****(Byla T-22/05)**

(2005/C 82/67)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 11 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Antonello Violetti, gyvenančio Cittiglio (Italija), ir dvylikos kitų pareigūnų, atstovaujamų advokato Eric Boigelot, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) nurodyti pateikti visą su ieškovais susijusią medžiagą, užantspauduotą Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF);
- 2) nurodyti pateikti ataskaitą, kuria buvo užbaigtas prieš atsakovus pradėtas vidaus tyrimas;
- 3) panaikinti prieš atsakovus pradėtą vidaus tyrimą;
- 4) panaikinti OLAF pranešimą, kuriuo informuojama apie Italijos teisminių institucijų tyrimą ir informaciją;
- 5) panaikinti tyrimo ataskaitą, kuri buvo perduota Italijos teisminėms institucijoms;
- 6) panaikinti visas po šių sprendimų priimtas ir (ar) su jais susijusias priemones, kurios galėtų būti priimtos po šio ieškinio;
- 7) priteisti iš Komisijos sumokėti žalą ir delspinigius, nustatytus *ex aequo* ir *bono* 30 000 EUR kiekvienam ieškovui, su išlyga, kad proceso metu ši suma gali padidėti ar sumažėti;
- 8) priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

OLAF ieškovus informavo, kad buvo pradėtas vidaus tyrimas dėl draudimo nuo nelaimingų atsitikimų sistemos taikymo. Po šio pranešimo suinteresuoti pareigūnai paprašė leisti jiems susipažinti su jų medicinine byla. Jiems buvo neleista susipažinti.

Ieškinys grindžiamas Tarnybos nuostatų 73 straipsnio, Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 28 straipsnio pažeidimu, Europos Bendrijų pareigūnų nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų draudimo taisyklių pažeidimu bei bendrųjų teisės principų, būtent, gero administravimo, vienodo požiūrio taikymo, taip

pat pareigos rūpintis tarnautojų gerove pažeidimu ir principų, įpareigojančių OLAF ir Komisiją priimti tik teisėtais motyvais, t.y. svarbiais ir be akivaizdžios vertinimo klaidos, grindžiamus sprendimus, pažeidimu.

Be to, ieškovai teigia, kad Reglamentas 1073/1999⁽¹⁾ ir 1999 m. birželio 2 d. Komisijos sprendimas 1999/396/EB⁽²⁾ yra neteisėti ir dėlto remiantis EB sutarties 241 straipsniu yra netaikytini.

⁽¹⁾ 1999 gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų (OL L 136, p. 1)

⁽²⁾ 1999/396/EB, EAPB, Euratomas: 1999 m. birželio 2 d. Komisijos sprendimas dėl vidaus tyrimų, susijusių su Bendrijos interesams kenkiančio sukčiavimo, korupcijos ir bet kurios kitos neteisėtos veiklos prevencija, nuostatų ir sąlygų (OL L 149, p. 157)

**Eric Gippini Fournier 2005 m. sausio 10 d. pareikštas
ieškinys Europos Bendrijų Komisijai****(Byla T-23/05)**

(2005/C 82/68)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 10 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Eric Gippini Fournier, gyvenančio Briuselyje, atstovaujamo advokato Anouk Theissen, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) panaikinti 2003 m. paaukštinimo procedūros metu priimtus sprendimus neskirti „GD pirmenybės balų“ ieškovui; atmesti jo skundą Paaukštinimų komitetui, kuris ketina skirti ieškovui „GD pirmenybės balus“ (arba „apeliacinius“ arba pirmenybės balus, neatsižvelgiant į jų pavadinimą); neskirti pirmenybės balų už darbą institucijos interesais pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų bendrųjų 45 straipsnį įgyvendinančių nuostatų 9 straipsnį;

- 2) priteisti iš Komisijos 2 500 eurų padarytos moralinės žalos atlyginimą ieškovui;
- 3) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovas Komisijos pareigūnas nuo 2002 m. kovo 6 d. iki 2003 m. spalio 6 d. tarnybos interesais buvo perkeltas į Teisingumo teismą tvirtina, kad buvo neteisėtai taikomos Pareigūnų tarnybos nuostatų bendrosios 45 straipsnį įgyvendinančios nuostatos, nes jo nuopelnai nebuvo palyginti su kitų Generalinių direktoratų pareigūnų nuopelnais. Be to, jis tvirtina, kad dauguma pirmenybės balų grupių yra neteisėtos, nes jos pažeidžia Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnį ir nediskriminacijos principą.

Ieškovas remiasi Pareigūnų tarnybos nuostatų 5, 25, 43 ir 45 straipsnių, bendrųjų 43 straipsnį įgyvendinančių nuostatų 2 straipsnio 1 dalies antros pastraipos bei bendrųjų 45 straipsnį įgyvendinančių nuostatų 2 straipsnio 1 dalies ir 6 straipsnio 3, 4 ir 5 dalių pažeidimu. Be to, ieškovas remiasi proporcingumo, nediskriminacijos, vienodo požiūrio ir teisėtų lūkesčių principų pažeidimu. Galiausiai ieškovas tvirtina, kad buvo pažeista procedūra, piktnaudžiaujama įgaliojimais, nebuvo motyvuota ir pranešta apie įvairias priemones ir sprendimus bei buvo padarytos akivaizdžios vertinimo klaidos.

Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation ir Trans - Continental Leaf Tobacco Corporation 2005 m. sausio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. sausio 21 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Standard Commercial Corporation*, įsteigtos Wilson, Šiaurės Karolina (JAV), *Standard Commercial Tobacco Corporation*, įsteigtos Wilson, Šiaurės Karolina (JAV) ir *Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation*, įsteigtos Vaduce (Lichtenšteinas), atstovaujamų advokatų M. Odriozola, M. Maraňón ir A. Emch, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. spalio 20 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą byloje COMP/C.38.238/B.2-Žaliavinis tabakas Ispanija, tiek, kiek tai siejasi su ieškovėmis

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijame sprendime Komisija nustatė, kad ieškovės su kitomis įmonėmis pažeidė EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį, sudarydamos susitarimus ir (arba) atlikdamos suderintus veiksmus 1996–2001 laikotarpiu, skirtus kiekvienais metais nustatyti vidutinę (didžiausią) kiekvienos rūšies žaliavinio tabako (bet kokio kiekio) pirkimo kainą ir paskirstyti perkamo kiekvienos rūšies žaliavinio tabako kiekius. Komisija nustatė, kad per paskutinius trejus metus (1999–2001) jos tarpusavyje susitarė dėl kiekvienos rūšies žaliavinio tabako kokybės klasės kainos „žirklių“ bei dėl papildomų sąlygų.

Grįsdamos savo ieškinį ieškovės pirmiausia teigia, kad Komisija neteisingai taikė EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 1/2003 (¹) 23 straipsnio 2 dalį nusprenddama, kad ieškovės yra atsakingos už savo dukterinės įmonės padarytus pažeidimus. Ieškovių nuomone, Komisija neįrodė, kad ieškovės turėjo lemiamos įtakos dukterinei įmonei pažeidimo metu ir kad realiai darė poveikį dukterinės įmonės politikai. Ieškovės taip pat teigia, kad Komisija nepakankamai motyvavo savo sprendimą, kad ieškovės yra atsakingos už dukterinės įmonės padarytus pažeidimus.

Be to, ieškovės teigia, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą, netaikydama ieškovėms kriterijų, kurių taikymas kitoms patronuojančioms įmonėms pašalino jų atsakomybę dėl dukterinių įmonių dalyvavimo nagrinėjamame pažeidime. Jos nurodo, kad taip pat nebuvo atsižvelgta į tai, kad vienos iš ieškovių interesas dukterinės įmonės atžvilgiu buvo tik finansinio pobūdžio, ir Komisija dėl tų pačių priežasčių neįžvelgė kitos patronuojančios įmonės atsakomybės.

(¹) 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo, OL L 1, 2003 4 1, p. 1.

KM Europa Metal AG, Tréfinétaux S.A. ir Europa Metalli S.p.A 2005 m. sausio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-25/05)

(2005/C 82/70)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. sausio 21 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas KM *Europa Metal AG*, įsteigtos Osnabrūke (Vokietija), *Tréfinétaux S.A.*, įsteigtos Courbevoie Cedex (Prancūzija), ir *Europa Metalli S.p.A.*, įsteigtos Florencijoje (Italija), atstovaujamų barrister R. Elderkin ir advokatų M. Siragusa, A. Winckler, G. Cesare Rizza, T. Graf, M. Piergiovanni, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

- žymiai sumažinti KME skirtą baudą;
- priteisti iš Komisijos ieškovo teises išlaidas;
- imtis visų kitų priemonių, kurias Pirmosios instancijos teismas laikys reikalingomis.

Pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovės ginčija 2004 m. rugsėjo 3 d. Komisijos sprendimu byloje pagal EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį COMP/E-1/38.069, kuriuo buvo nustatyti trys atskiri pažeidimai varinių santechninių vamzdžių srityje, jiems skirtas baudas.

Pirmajame pagrinde ieškovės teigia, kad nustatydamą joms skirtų baudų pagrindinę sumą neįvertino realios pažeidimo įtakos rinkai ir tuo pažeidė proporcingumo ir vienodo požiūrio principus. Realus kartelinio susitarimo poveikis klientams ir galutiniams vartotojams buvo labai menkas dėl to, kad gamintojai jo dažnai nesilaikė, toliau konkuravo, nebuvo jo vykdymo stebėjimo ir sankcijų mechanizmo, o pirkėjai turėjo didelę perkamąją galią.

Antrajame pagrinde ieškovės teigia, kad Komisija vertindama pažeidimo sunkumą pervertino pažeidimo ekonominę įtaką. Ieškovių teigimu, žaliavos, t.y. vario, kaina neturėjo būti įtraukta skaičiuojant atitinkamą rinkos vertę, nes pažeidimas

buvo susijęs tik su pridėtine verte. Ieškovės taip pat teigia, kad gamintojai ne tik neturi įtakos metalo kainai, bet ir yra įpareigoti pirkti varį griežtai laikydamiesi jų klientų pateikiamų instrukcijų dėl įsigijimo.

Trečiajame pagrinde ieškovės teigia, kad Komisija smarkiai pervertino ieškovių reikšmę varinių santechninių vamzdžių rinkoje, lyginant su kitais šios rinkos dalyviais, ir todėl nustatė per didelę pradinę baudos sumą. Komisija neatkreipė dėmesio į tai, kad ilgą laiką ieškovės rinkoje konkuravo.

Ketvirtajame pagrinde ieškovės nurodo, kad Komisijos atliktas trukmės ir pradinės sumos apskaičiavimas prieštaravo proporcingumo ir vienodo požiūrio principams. Komisija, spręsdama dėl baudos padidinimo atsižvelgiant į trukmę, turėjo neatsižvelgti į metus, kuriais Europoje nevyko susitikimai, ir metus, kuriais susitarimai buvo labai netvirti ir neefektyvūs.

Penktajame pagrinde ieškovės teigia, kad Komisija neatsižvelgė į keletą lengvinančių aplinkybių, pavyzdžiui, susitarimų nevykdymą ir krizę varinių santechninių vamzdžių pramonėje. Ieškovės taip pat teigia, kad sprendimas pažeidė vienodo požiūrio principą ir nepagrįstai diskriminavo KME Outokumpu atžvilgiu, nes pastarajai bendrovei baudą sumažino labiau nei KME už bendradarbiavimą nepatenkantį į 1996 m. Pranešimo dėl baudų sumažinimo taikymo sritį.

Šeštajame pagrinde ieškovės nurodo, kad joms bauda pagal 1996 m. Pranešimą dėl baudų sumažinimo buvo sumažinta nepakankamai. Komisija savo išvadą šiuo klausimu pagrindė klaidingais faktais, nesilaikė savo pačios ir teismų praktikos bei pažeidė vienodo požiūrio principą.

Septintajame pagrinde ieškovės teigia, kad Komisija turėjo atsižvelgti į ieškovių sunkią finansinę padėtį dėl kurios jos negali sumokėti didelės baudos, ypač atsižvelgiant į didelę baudą paskirtą tuo pat metu nagrinėtoje pramoninių vamzdžių byloje ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Byla COMP/E-1/38.240 pramoniniai vamzdžiai

**Carmela Lo Giudice 2005 m. sausio 14 d. pareikštas
ieškinys Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-27/05)

(2005/C 82/71)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 14 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Carmela Lo Giudice, gyvenančios Strombeek-Bever (Belgija), atstovaujamos advokatų Frédéric Frabetti ir Gilles Bounéou, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) panaikinti 2003 m. tarnybinės veiklos (2003 m. sausio 1 d. – 2003 m. gruodžio 31 d.) vertinimo procedūrą;
- 2) nepatenkinus pirmojo prašymo, panaikinti 2004 m. gegužės 4 d. sprendimą, kuriuo baigta ieškovės tarnybinės veiklos vertinimo ataskaita už laikotarpį nuo 2003 m. sausio 1 d. iki 2003 m. gruodžio 31 d.;
- 3) priimti sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų, išlaidų bei honorarų ir priteisti juos iš Europos Bendrijų Komisijos.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė, Komisijos pareigūnė, nuo 2003 m. gruodžio 1 d. iki 2004 m. gegužės 10 d. buvo nedarbingumo atostogose. Šiuo laikotarpiu jai nedalyvaujant Komisija parengė jos tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitą.

Ieškovė savo ieškinį motyvavo pirmiausia tuo, kad pagal naują tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitų parengimo sistemą atliekamas elektroninių anketų, tiesiogiai užpildomų ekrane ir laikomų kompiuterinėje personalo administravimo sistemoje, sukūrimas yra lygiavertis lygiagrečių bylų sukūrimui, pažeidžiant Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsnį.

Ieškovė taip pat tvirtina, kad jos nedalyvavimas parengiant ataskaitą pažeidžia Pareigūnų tarnybos nuostatų 43 straipsnį, šio straipsnio įgyvendinimo bendrąsias nuostatas ir gero administravimo, nediskriminavimo ir savavališkų procedūrų draudimo principus. Taip pat ieškovė nurodo, kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais, nenurodyti sprendimo motyvai, pažeistas teisėtų lūkesčių apsaugos principas, taisyklė „Patere legem quam ipse fecisti“ ir neįvykdyta pareiga atsižvelgti į pareigūnų gerovę.

**Ekabe International SCA 2005 m. sausio 17 d. pareikštas
ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai**

(Byla T-28/05)

(2005/C 82/72)

(Kalba, kuria surašytas ieškinys: prancūzų)

2005 m. sausio 17 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Ekabe International SCA*, įsteigtos Liuksemburge, atstovaujamos advokato Charles de Haas, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (VRDT).

Puleva SA buvo proceso ketvirtojoje apeliacinėje taryboje šalis.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- Panaikinti ir pakeisti ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą dėl pateikto protesto Nr. B 148 132 ta dalimi, kuria jis patvirtino paraiškos Nr. 82 dėl Bendrijos prekių ženklo „OMEGA 3“, atmetimą;
- priteisti iš VRDT visas bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką Bendrijos prekių ženklui pateikęs asmuo:

CEMA bendrovė. Prekės ženklas vėliau buvo perleistas *Primalliance*, o dar vėliau *Ekabe International*.

Prašomas Bendrijos prekių ženklas:

Figūrinis prekių ženklas „OMEGA 3“, skirtas 29 klasės prekėms (margarinas) – paraiška Nr. 824 573

Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procese, savi-ninkas:

Puleva SA

3) priteisti iš atsakovės honorarus ir bylinėjimosi išlaidas.

Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procese:

Nacionalinis žodinis prekių ženklas „PULEVA-OMEGA 3“, skirtas 29 klasės prekėms (mėsa, žuvis, paukštiena žvėriena; konservuoti, džiovinti, virti ir kepti vaisiai ir daržovės; kiaušiniai, pienas ir pieno produktai,...)

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamas sprendimas yra toks pat kaip ir byloje T-24/05 *Standard Commercial ir kt. prieš Komisiją* ⁽¹⁾. Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai yra panašūs į nurodytus toje byloje.

Protestų skyriaus spren-dimas:

Atmesti paraišką įregistruoti

Ieškovė teigia, kad atsakovė:

Apeliacinės tarybos sprendimas:

Atmesti apeliaciją

— nustatė, kad ieškovė dalyvavo kaip pagrindinė įmonė karte-lyje, veikiančiame atitinkamoje rinkoje, kurioje ji nedaly-vavo;

Teisiniai pagrindai:

Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas

— neapibrėžė šios atitinkamos rinkos;

— nusiuntė jai pareiškimą dėl prieštaravimų be atitinkamų prieštaravimų;

— pažeidė pareigą pakankamai motyvuoti aktus, kiek tai susiję su žalos, bent netiesioginės ar galimos, prekybai įrodymu;

DELTAFINA Spa 2005 m. sausio 20 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-29/05)

(2005/C 82/73)

(Proceso kalba: italų)

— neteisingai įvertino pažeidimo trukmę ir sunkumo laipsnį bei sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes;

— neteisingai įvertino ieškovės bendradarbiavimo vaidmenį ir dėl to baudos, kuri turėjo jai būti, paskirta, sumažinimą.

Ieškovė taip pat tvirtina, kad nebuvo atsižvelgta į didžiausias baudos ribas ir objektyvias aplinkybes, susijusias su ekonomine ir socialine situacija, svarbias nustatant baudos dydį.

2005 m. sausio 20 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *DELTAFINA Spa*, įsteigtos Orvieto (TR), atstovaujamos advokatų Roberto A. Jacchia, Antonella Terra-nova, Irene Picciano ir Fabio Ferraro, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

1) panaikinti ginčijamą 2004 m. spalio 20 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą;

2) nepatenkinus pirmo reikalavimo, panaikinti iš dalies ir pakeisti ginčijamą 2004 m. spalio 20 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą sumažinant baudos, paskirtos *Delta-fina*, sumą;

Galiausiai, ieškovė teigia, kad buvo pažeisti vienodo požiūrio, sankcijų netaikymo atgal ir teisėtų lūkesčių apsaugos principai, bei kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais, kadangi Komisija nesilaikė ankstesnės praktikos dėl baudų paskyrimo tik konkre-tiems asmenims, kurie prisidėjo, padėjo arba išoriškai dalyvavo kartelyje, priešingai jos išsakytam ketinimui atsisakyti šios prak-tikos tik ateityje.

⁽¹⁾ Dar nepaskelbtas Europos Bendrijų Oficialiajame leidinyje

Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. 2005 m. sausio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-33/05)

(2005/C 82/74)

(Proceso kalba: ispanų)

2005 m. sausio 21 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A.*, įsteigtos Naval Moral de la Mata (Ispanija), atstovaujamos Madrido advokatų kolegijos advokato Marcos Araujo, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

1) panaikinti 2004 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimą (C(2004) 4030 *final*) dėl EB sutarties 81 straipsnio 1 dalies taikymo byloje COMP/C.38.238/B.2 – Žaliavinis tabakas Ispanija;

2) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamas sprendimas šioje byloje yra toks pat kaip ginčijamas sprendimas byloje T-24/05 *Standart Comercial* ir kiti prieš Komisiją ⁽¹⁾.

Visi argumentai yra susiję su proporcingumo principu. Ieškovė pirmiausia pabrėžia faktą, kad tirama veikla buvo vykdoma 25 mln. Eurų vertės rinkoje ir kad paskirtų baudų dydis yra beveik toks pat. Konkrečiai CETARSA nustebo dėl baudos, lygios 7,5 % jų 2003 m. apyvartos.

Grįsdama savo ieškinį, ieškovė pateikė tokius pagrindus:

- vienodo požiūrio principo pažeidimas, kuomet perdirdėjams buvo paskirtos didelės baudos, o gamintojams – simbolinės baudos, remiantis argumentais, taikomais abiem sektoriams;
- oficiali parama sektoriaus reguliavimui susitarimais tarp gamintojų ir perdirdėjų, sumažintas susijusių rinkų mastas, pasekmių nebuvimas etc.)dėl kurių ši veikla turėjo būti vertinama kaip „sunki“, o ne kaip „labai sunki“;
- neteisingas veiklos trukmės įvertinimas;

— neteisingas ieškovės dalyvavimo neteisėtoje veikloje įvertinimas, atliktas remiantis tik jos rinkos dalimi, nekreipiant dėmesio į kitas aplinkybes, kurios apibūdina situaciją;

— dėl Komisijos naudoto bazinės sumos nustatymo metodo buvo paskirtos neproporcingos baudos mažoms įmonėms, pavyzdžiui, ieškovei;

— savavališkas pranešimo apie atleidimą nuo atsakomybės taikymas, Komisijai nepateisinant nevienodo traktavimo, ir ieškovės teisių į gynybą pažeidimas

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

Word Wide Tobacco España, S.A. 2005 m. sausio 21 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-37/05)

(2005/C 82/75)

(Proceso kalba: ispanų)

2005 m. sausio 21 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Word Wide Tobacco España, S.A.*, įsteigtos Madride (Ispanija), atstovaujamos *letrados en ejercicio* D. Miguel Odriozola Alén ir Madrido advokatų kolegijos advokatų Marta Marañón ir Adrian Emch, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) sumažinti pagal 2004 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimo 3 straipsnį WWTE paskirtą baudą;
- 2) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šios bylos sprendimo objektas yra toks pat kaip byloje T-24/05 *Standart Comercial Corporation* ir kiti prieš Komisiją ⁽¹⁾.

Pagrindai, kuriuos nurodo ieškovė, yra panašūs į nurodytus minėtoje byloje (vienodo požiūrio principo bei Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimas).

Pirmiausia tvirtinama, kad Komisija, skaičiuodama baudos bazinę sumą, taikė daug aukštesnius atgrasančius koeficientus ieškovei nei kitiems ispanų perdirbėjams. Be to, ieškovės elgesys negali būti priskirtas su kontroliuojančioms įmonėms *Trans-Continental Leaf Tobacco*, *Standart Comercial Tobacco Corporation* ir *Standart Comercial Corporation*.

Taip pat pabrėžiama, kad Komisija nesilaikė gairių skaičiuodama baudas ir pažeidė teisinio pasitikėjimo principą ta prasme, kad į faktą, kad tai buvo pirmas kartas, kai atliekamas tyrimas žaliavinio tabako sektoriuje, kad ieškovė nutraukė pažeidimus nuo pirmojo Komisijos įsikišimo ir kad susitarimai nebuvo taikomi 1996 m. ir 1997 m., neatsižvelgė kaip į švelninančias aplinkybes.

(¹) Dar nepaskelbta Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje.

**Agroexpansión, S.A. 2005 m. sausio 22 d. pareikštas
ieškinys Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-38/05)

(2005/C 82/76)

(Proceso kalba: ispanų)

2005 m. sausio 22 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Agroexpansión, S.A.*, įsteigtos Madride (Ispanija), atstovaujamos Madrido advokatų kolegijos advokatų Jaime Folguera Crespo ir Patricia Vidal Martínez, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- 1) iš dalies panaikinti 2004 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimo 3 straipsnį, sumažinant baudos, paskirtos *Agroexpansión*, sumą,

- 2) priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šios bylos sprendimo objektas yra toks pat kaip byloje T-24/05 *Standart Comercial Corporation* ir kiti prieš Komisiją (¹)

Pagrindai, kuriuos nurodo ieškovė, yra panašūs į nurodytus minėtoje byloje (vienodo požiūrio principo bei Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimas).

Pirmiausia tvirtinama, kad Komisija neteisingai atsižvelgė į įmonių grupės, kuriai vadovauja *DIMON INC.*, konsoliduotą apyvartą, nustatydamą ieškovei paskirtos baudos sumą. Iš kitos pusės, *AGROEXPANSION* priklauso šiai grupei tik nuo 1997 m. lapkričio mėn.

Be to, Komisija neatsižvelgė į švelninančias aplinkybes, kad ieškovė nutraukė savo dalyvavimą toje veikloje iš karto, kai tik sužinojo apie Komisijos atliekamus patikrinimus.

(¹) Dar nepaskelbta Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje.

**Calavo Growers of California 2005 m. sausio 24 d. pareikštas
ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių
ženklams ir pramoniniam dizainui)**

(Byla T-53/05)

(2005/C 82/77)

(Kalba, kuria surašytas ieškinys: ispanų)

2005 m. sausio 24 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Calavo Growers of California*, atstovaujamos advokatų Enrique Armijo Chavarri ir Antonio Castán Pérez-Gómez, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui).

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. lapkričio 8 d. Pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą R 159/2004-1 ir

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2001 m. kovo 8 d. Luis Calvo Sanz pateikė paraišką figūriniam prekės ženklui „CALVO“ (Nr. 2.127.132) 29, 30 ir 31 klasių prekėms.

2001 m. gruodžio 21 d. *Calavo Growers of California*, ieškovė nagrinėjamoje byloje, remdamasi žodiniu Bendrijos prekių ženklu „CALVO“ (Nr. 102.822) užregistruotu 29 ir 31 klasių prekėms pateikė protestą dėl šios paraiškos įregistravimo. Šį protestą sudarė dvi dalys. Pirmoje buvo blankas ispanų kalba, kuriame nurodyta protesto proceso kalba, ginčijama registracijos paraiška, protestą pateikusi šalis ir jos atstovas, einamoji sąskaita mokesčio mokėjimui ir ankstesnis prekių ženklas. Šioje dalyje taip pat patikslinta, kad proteste remiamasi „visomis prekėmis/paslaugomis, kurioms buvo įregistruotas/prašytas įregistruoti ankstesnis prekių ženklas“ bei „ankstesniu prekės ženklu ir suklaidinimo galimybe“.

Antrojoje protesto dalyje išdėstomi protesto motyvai. Ši protesto dalis buvo pateikta angliškai.

2003 m. gruodžio 18 d. protestų skyrius priėmė sprendimą Nr. 2927/2003, kuriuo ieškovo protestas iš dalies buvo patenkintas. Šiame sprendime nebuvo atsižvelgta į angliškai pateiktus teisinius pagrindus, nes jie nebuvo nurodytu laiku išversti į proceso kalbą.

Kompetentinga apeliacinė taryba patenkino paraišką Bendrijų prekių ženklui padavusio asmens skundą dėl šio sprendimo remdamasi tuo, kad protestų skyrius nebuvo kompetentingas nuspręsti dėl protesto, kadangi ieškovo argumentai dėl bylos esmės buvo nepriimtini, nes jie nebuvo išversti į proceso kalbą.

Grįsdama savo teiginius, ieškovė nurodo Reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 42 straipsnio 3 dalies ir 74 straipsnio 1 dalies, nagrinėjamų kartu su jį įgyvendinančio reglamento 20 taisyklės 3 dalimi, pažeidimą.

EDP-Energias de Portugal S.A. 2005 m. vasario 25 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-87/05)

(2005/C 82/78)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. vasario 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *EDP-Energias de Portugal S.A.*, įsteigtos Lisabonoje (Portugalija), atstovaujamos advokatų C. Botelho Moniz, R. García-Gallardo, A. Weitbrecht ir J. Ruiz Calzado, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. gruodžio 9 d. Komisijos sprendimą byloje Nr. COMP/M.3440 EDP/GNI/GDP, pripažįstantį koncentraciją, kurios metu *Energias de Portugal SA* ir *ENI Portugal Investment S.p.A.* įsigijo bendrą *Gás de Portugal SGPS S.A.* kontrolę, nesuderinama su bendrąja rinka;

— priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamu sprendimu Komisija pripažino koncentraciją, kurios metu ieškovė kartu su *ENI Portugal Investment S.p.A.* įsigijo bendrovės *Gás de Portugal SGPS S.A.* – jos veikla dujų sektoriuje apima visas platinimo ir tiekimo grandinės dalis Portugalijoje – bendrą kontrolę, nesuderinama su bendrąja rinka.

Grįsdama savo ieškinį ieškovė teigia, pirma, kad vykdydama procedūrą, kurios metu buvo priimtas ginčijamas sprendimas, Komisija pažeidė gero administravimo principą ir nesilaikė esminių procedūros reikalavimų nesuteikdama ieškovei galimybės susipažinti su koncentracijos dalyvių pasiūlytų įsipareigojimų rinkos vertinimo rezultatais ir bešališkai ir kruopščiai neištirdama pasiūlytų įsipareigojimų vertinant rinkos tyrimą.

Be to ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė savo pareigą pagal EB sutarties 253 straipsnį nurodyti pakankamus savo sprendimo motyvus, kadangi ji rėmėsi konfidencialia laikoma informacija, kuri nebuvo atskleista ieškovei.

Ieškovė taip pat remiasi tuo, kad Portugalijos dujų rinka pripažįstama kaip „naujai besiformuojanti“ pagal Direktyvos 2003/55 ⁽¹⁾ 28 straipsnio 2 dalį ir jai taikoma leidžianti nuo šios direktyvos nukrypti nuostata iki 2007 m. balandžio. Ieškovė mano, kad vertindama koncentracijos poveikį dujų rinkai, kuri nėra atvira konkurencijai, Komisija pažeidė Portugalijos vyriausybės teisę restruktūrizuoti dujų sektorių leidžiančios nukrypti nuostatos taikymo laikotarpiu. Be to, ji teigia, kad Komisija neteisingai taikė pagrindinį vertinimą pagal Reglamentą 4064/89 ⁽²⁾ 2 straipsnį siekdama įvertinti siūlomos koncentracijos poveikį leidžiančios nukrypti nuostatos taikymo laikotarpio pabaigoje keletą metų vėliau.

Kitas šio straipsnio, taip pat pareigos nurodyti motyvus pažeidimas, ieškovės nuomone, yra tas, kad Komisija neįvertino, ar stiprinant ieškovės ir *Gás de Portugal* dominuojančią padėtį elektros ir dujų rinkose nebus žymiai iškrepiama konkurencija.

Galiausiai ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė Reglamento 4064/89 8 straipsnio 2 dalį ir 8 straipsnio 3 dalį darydama

išvadą, kad nepaisant šalių pasiūlytų išsipareigojimų, siūlomas sandoris turi būti pripažintas nesuderinamu su bendrąja rinka.

⁽¹⁾ 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/55/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 98/30/EB (EC OJ L 176 p. 57)

⁽²⁾ 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 257/90 p. 13)

Bylos T-131/03 ⁽¹⁾ išbraukimas iš registro

(2005/C 82/79)

(Proceso kalba: vokiečių)

Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas 2005 m. sausio 13 d. nutartimi nurodė išbraukti iš registro bylą T-131/03 *Sinziger Mineralbrunnen GmbH prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)*.

⁽¹⁾ OL C 158, 2003 7 5.

III

(Pranešimai)

(2005/C 82/80)

Paskutinis Teisingumo Teismo Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje skelbiamas leidinys

OL C 69, 2005 3 19

Skelbti leidiniai:

OL C 57, 2005 3 5

OL C 45, 2005 2 19

OL C 31, 2005 2 5

OL C 19, 2005 1 22

OL C 6, 2005 1 8

OL C 314, 2004 12 18

Šiuos tekstus galite rasti adresu:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
